U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

navrhovatelů: **a) HARMONIE PRO VYSOKOU**

b) Souzvuk Vysoká

c) Zdeněk Strnad
bytem Vysoká u Příbramě 3

d) Mgr. Monika Sedláčková
bytem Vysoká u Příbramě 127

e) Daniel Strnad
bytem Vysoká u Příbramě 3

všichni zastoupení advokátkou Mgr. Pavlou Krejčí
sídlem Vinohradská 938/37, Praha 2

proti
odpůrcům: **1. Městský úřad Příbram**
sídlem Tyršova 108, Příbram I

2. NAŠE VYSOKÁ

zastoupen advokátem Mgr. Petrem Havrlíkem, LL.M.
sídlem Zahradnická 71, Příbram I

o návrzích navrhovatelů na neplatnost voleb a hlasování ve volbách do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026,

takto:

I. Návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026 se zamítá.

II. Hlasování ve volbách do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026 je neplatné.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

Návrh pod původní sp. zn. 37 A 65/2026

1. Navrhovatelé a) až d) se návrhem doručeným soudu dne 20. 10. 2026 domáhají určení neplatnosti voleb a hlasování do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026 podle § 60 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o volbách"), ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Namítají narušení hlasování úmyslnou manipulací s obsahem volební schránky a narušení voleb zneužitím obecního periodika Vysocký zpravodaj k jednostranné volební propagaci odpůrce 2).

2. K manipulaci s obsahem volební schránky navrhovatelé a) až d) uvádí, že část odevzdaných hlasovacích lístků byla odstraněna z volební schránky a nahrazena jinými hlasovacími lístky ve prospěch odpůrce 2). Toto podezření opírají o:

   - rozpory mezi oficiálními výsledky hlasování a obsahem čestných prohlášení 95 voličů o tom, koho volili,

   - nedostatky v zabezpečení volební schránky v průběhu noci z 9. 10. na 10. 10. 2026, a

   - nestandardní průběh činnosti okrskové volební komise.

3. Porovnání údajů vyplývajících z obsahu čestných prohlášení s oficiálně zveřejněnými výsledky voleb podle navrhovatelů a) až d) odhaluje zásadní rozpory, neboť počet hlasů doložených čestnými prohlášeními u některých kandidátů značně převyšuje počet hlasů, který jim byl oficiálně započten. Jako příklad uvádí navrhovatele c), u kterého činí rozdíl 28 hlasů (45 %) a u navrhovatelky d) je rozdíl 34 hlasů (45 %).

4. Významným důkazním prostředkem mají být také konkrétní hlasovací lístky pana Františka Sadílka a pana Jaroslava Lásky, kteří měli své lístky označit specifickým a nezaměnitelným způsobem.

5. Současně upozorňují, že jednotliví kandidáti odpůrce 2) dosáhli velmi vyrovnaných výsledků.

6. Navrhovatelé a) až d) považují za významnou rovněž skutečnost, že ještě před konáním voleb starostka obce písemně informovala občany, že obec obdržela nedostatečný počet hlasovacích lístků a k hlasování si mají přinést hlasovací lístky doručené do jejich poštovních schránek.

7. Podezření navrhovatelů a) až d) na úmyslnou manipulaci s hlasovacími lístky vyplývá také z přemístění volební schránky v noci z pátku na sobotu mimo volební místnost. Schránka měla být uložena v prostoru schodiště za vstupními dveřmi, který nebyl samostatně uzamčen a do něhož bylo možné vstoupit po otevření vstupních dveří budovy. Podle navrhovatelů a) až d) nebyla řádně uzamčena a zabezpečena ani samotná volební místnost. Namítají, že zabezpečení budovy obecního úřadu nebylo způsobilé spolehlivě vyloučit přítomnost nepovolaných osob. Prostor schodiště totiž není zabezpečen pohybovými čidly. V tomto prostoru se tak mohla osoba zdržovat, aniž by její přítomnost zaznamenal zabezpečovací systém. Navrhovatelé a) až d) také tvrdí, že před aktivací zabezpečovacího zařízení nebyla provedena fyzická kontrola celé budovy za účelem ověření, zda se v ní nenacházejí nepovolané osoby. Značná část voličů měla podle navrhovatelů a) až d) odevzdat své hlasy již v pátek 9. 10. 2026. Případná manipulace s obsahem volební schránky v průběhu následující noci se tak mohla dotknout významné části odevzdaných hlasovacích lístků.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová

8. Podle navrhovatelů a) až d) měla starostka obce vyvíjet tlak na členy okrskové volební komise, aby byly výsledky hlasování předány nejpozději do 18.00 hodin, přestože nebyl důvod, aby komise upřednostnila rychlost před řádným a důsledným provedením kontroly výsledků hlasování. V souvislosti s výkonem činnosti člena okrskové volební komise, pana Ing. Ladislava Drozda, měla být přivolána Policie ČR, a to údajně proto, že si pořizoval vlastní poznámky o účasti voličů v souběžně konaných senátních volbách. Navrhovatelé a) až d) mají vážné pochybnosti o opodstatněnosti tohoto zásahu a vyjadřují obavu, zda jeho důsledkem nebylo omezení možnosti tohoto člena komise vykonávat kontrolu průběhu sčítání hlasů.

9. Navrhovatelé a) až d) dále poukazují na psychický stav předsedkyně okrskové volební komise, která se podle svědeckých sdělení dostavila k předání výsledků hlasování na příslušné pracoviště v Příbrami ve značném psychickém rozrušení a s pláčem. Upozorňují také na složení okrskové volební komise a příbuzenské či pracovněprávní vztahy jejích členů především ve vztahu k osobě starostky obce Vysoká u Příbramě. Předsedkyně komise je sestřenice starostky a současně zaměstnankyní obce, takže je starostce podřízena. Členkou komise byla také dcera její předsedkyně a dále matka starostky. Naproti tomu, členům volební komise nominovaným navrhovateli a) a b) nebyla podle informací navrhovatelů a) až d) umožněna kontrola sčítání hlasů ve volbách do zastupitelstva; mohli kontrolovat jen sčítání hlasů v souběžně konaných senátních volbách.

10. Ke zneužití obecního periodika Vysocký zpravodaj navrhovatelé a) – d) uvádí, že tento zpravodaj dlouhodobě slouží k informování o dění v obci. Pouhé dva dny před zahájením voleb, tj. 7. 10. 2026, však bylo do poštovních schránek distribuováno 25. vydání Vysockého zpravodaje o celkovém nákladu 200 výtisků (v seznamu voličů bylo registrováno 298 osob), které obsahovalo vyjádření starostky a místostarostky obce, v nichž kriticky hodnotily navrhovatele a) a b), resp. zpochybňovaly motivaci jejich představitelů ke kandidatuře. Taková vyjádření nesměřovala k objektivnímu informování občanů obce, nýbrž ke znevážení navrhovatele a) a b) a nepřímé podpoře odpůrce 2), za kterého kandidovali představitelé dosavadního vedení obce.

11. V té době již kandidující subjekty neměly možnost na tato tvrzení reagovat. Navrhovatel c) se ohradil proti některým zveřejněným tvrzením ve svém písemném vyjádření ze dne 8. 10. 2026, nicméně vedení obce jeho vyjádření odmítlo zveřejnit oficiálními kanály obce. Tím byla prohloubena nerovnost mezi kandidujícími subjekty. Jelikož byl Vysocký zpravodaj v minulosti financovaný z prostředků obce, existuje též důvodné podezření, že 25. vydání bylo financováno z veřejných prostředků. Ty tak měly být využity k neoprávněnému zvýhodnění jedné z kandidujících volebních stran. Takový postup by mohl představovat porušení § 4 odst. 3 zákona č. 234/2025 Sb., o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy (dále „zákon o volebních kampaních“), který zakazuje bezúplatné využívání finančních, materiálních a dalších zdrojů osob veřejného práva k volební kampani. Za účelem objasnění těchto skutečností podal navrhovatel c), lídr navrhovatelky a), dne 8. 10. 2026 žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), týkající se nákladů na přípravu, výrobu, tisk a distribuci tohoto vydání, včetně příslušných faktur a způsobu financování. Odpověď dosud nebyla poskytnuta.

12. Navrhovatelé a) až d) se domnívají, že zneužití obecního periodika bylo závažným zásahem do volební soutěže, který hrubě ovlivnil výsledky voleb. Tento zásah mohl podstatně ovlivnit rozdělení mandátů, neboť pro získání 1 mandátu navrhovatelem b) postačovalo, aby jen 9 voličů, kteří hlasovali pro celou kandidátní listinu odpůrce 2), hlasovalo pro celou kandidátní listinu navrhovatele b). V takovém případě by odpůrce 2) získal 882 hlasů a navrhovatel b) 182 hlasů, což by vedlo k rozdělení mandátu v poměru čtyři ku jedné. Uvedených 9 voličů představuje pouhých 3,63 % všech hlasujících. Tento výpočet tak podle navrhovatelů a) až d) dokládá mimořádnou citlivost výsledného rozdělení mandátů na volební rozhodnutí velmi malého počtu

občanů. S ohledem na rozsah distribuce zpravodaje, jeho oficiální a důvěryhodný charakter, jednostrannou negativní prezentaci konkurenčních volebních stran a načasování jeho doručení jsou navrhovatelé a) až d) přesvědčeni, že jeho obsah skutečně zasáhl do utváření volební vůle občanů v rozsahu, který změnil výsledné rozdělení mandátů.

13. Navrhovatelé a) až d) dále tvrdí, že 25. vydání Vysockého zpravodaje neodpovídalo požadavkům § 4a zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (dále jen „tiskový zákon"), neboť bylo využito k jednostranné politické prezentaci dosavadního vedení obce a negativnímu hodnocení jeho politických konkurentů. V tomto kontextu odkazují na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 A 344/2014-61, které se zabývalo využitím obecního periodika v předvolebním období. Využití obecního periodika bylo podle navrhovatelů v rozporu se závěry Městského soudu učiněnými v tomto usnesení.

14. Navrhovatelé a) až d) požadují, aby soud vyslovil neplatnost voleb, případně neplatnost hlasování.

Návrh pod původní sp. zn. 37 A 67/2026

15. Navrhovatel e) se návrhem doručeným soudu dne 22. 10. 2026 domáhá vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026 podle § 60 volebního zákona ve spojení s § 90 odst. 1 s. ř. s. Namítá porušení pravidel volební soutěže zneužitím obecního periodika Vysocký zpravodaj k jednostranné volební propagaci odpůrce 2).

16. Navrhovatel e) v návrhu nad rámec argumentace uplatněné k otázce zneužití obecního periodika navrhovateli a) – d) namítá, že současná právní úprava neposkytuje dostatek právních prostředků k ochraně čestnosti a poctivosti volební kampaně, zejména dochází-li k porušování jejích pravidel bezprostředně před konáním voleb. Ačkoli právní řád stanoví řadu povinností, jejichž účelem je zajistit rovné podmínky volební soutěže a svobodné utváření vůle voličů, neobsahuje podle jeho přesvědčení dostatečně účinné mechanismy, které by umožňovaly včasné odstranění nezákonného zásahu a obnovení rovných podmínek ještě před zahájením hlasování.

17. Zákon o volebních kampaních sice obecně předpokládá přestupkovou odpovědnost za některá porušení pravidel volební kampaně, avšak podle jeho § 5 se na volby do zastupitelstev obcí nepoužije § 24 odst. 1 písm. c), který upravuje přestupek spočívající v porušení zákazu podle § 4 odst. 3. Přestože tedy zákaz bezúplatného využívání veřejných prostředků k volební kampani platí i pro komunální volby, jeho porušení není v těchto volbách postižitelné uvedenou přestupkovou skutkovou podstatou.

18. Určitou formu ochrany poskytuje tiskový zákon prostřednictvím institutu doplňující informace podle § 11a, jehož prostřednictvím se člen zastupitelstva může za zákonem stanovených podmínek domáhat uveřejnění svého stanoviska v obecním periodiku, případně se obrátit na soud. Tento prostředek je však vyhrazen členům zastupitelstva, nikoliv ostatním občanům či kandidátům, a především není způsobilý zajistit účinnou nápravu v situaci, kdy je jednostranná volební propagace zveřejněna pouhé dva dny před zahájením hlasování. Ani případné následné soudní rozhodnutí o povinnosti uveřejnit doplňující informaci totiž nemůže zpětně zajistit, aby se voliči s příslušným stanoviskem seznámili ještě před odevzdáním svých hlasů.

19. Nedostatečnost uvedených prostředků ochrany názorně dokládá případ navrhovatele c), jehož reakci na informace obsažené ve Vysockém zpravodaji starostka a zastupitelstvo obce nezveřejnily na oficiálních kanálech obce. Právní úprava měla pro obdobné případy poskytovat možnost bezodkladné soudní ochrany, v jejímž rámci by se dotčený kandidát, případně i volič, mohl domáhat uložení povinnosti obci zajistit přiměřený prostor pro zveřejnění reakce na jednostrannou volební propagaci uskutečněnou prostřednictvím jejích oficiálních informačních prostředků nebo takovou propagaci zakázat. Případné následné sankcionování nezákonného

vedení volební kampaně nemůže takovou ochranu nahradit. Pokud je následná soudní ochrana podmíněna prokázáním hrubého ovlivnění výsledků voleb, které je v případě nezákonné předvolební propagace mimořádně obtížné, ne-li prakticky nemožné, stává se ochrana rovnosti volební soutěže do značné míry pouze formální. Takový stav podle navrhovatele e) vytváří prostor pro zneužívání prostředků obcí a dalších osob veřejného práva k ovlivňování volebních výsledků, aniž by existovala dostatečně účinná možnost zabránit důsledkům takového jednání.

20. Navrhovatel e) shledává současnou právní úpravu v uvedeném směru nedostatečnou a rozpornou s ústavními principy demokratických voleb, zejména s čl. 5 Ústavy České republiky, zakotvujícím svobodnou soutěž politických stran, čl. 21 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod, zaručujícím právo občanů podílet se na správě veřejných věcí svobodnou volbou svých zástupců a rovnost volebního práva, a především s čl. 22 Listiny základních práv a svobod, podle něhož musí zákonná úprava politických práv a svobod, jakož i její výklad a používání, umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Vyjádření odpůrce 1)

21. Odpůrce 1) se vyjádřil k části návrhu, která se týká počtu hlasovacích lístků pro obec. Uvedl, že pro shromažďování požadavků z jednotlivých registračních úřadů využívá Ministerstvo vnitra webové stránky www.data-volby.cz, vytvořené firmou Walstead Moraviapress, s. r. o. Zde jsou k dispozici rozdělovníky volebních materiálů, do kterých registrační úřady na základě přihlašovacího jména a hesla uvádějí požadavky. V souvislosti s požadavkem na počet hlasovacích lístků se, mimo jiné, vycházelo ze zaslaného stanoviska Ministerstva vnitra, kde byly stanoveny zejména tyto principy – počet hlasovacích lístků vychází z počtu voličů a počtu okrsků. Registrační úřad uvede skutečný počet voličů pro danou obec a tiskárna k tomuto počtu přičte 30 %, což bude konečný počet hlasovacích lístků určený k tisku a dodání. V případě obce Vysoká u Příbramě byl počet voličů uveden 297 a celkový náklad na tisk hlasovacích lístků byl 387 hlasovacích lístků. Z dodacího listu vyplývá, že registrační úřad dne 15. 9. 2026 obdržel pro obec Vysoká u Příbramě požadovaný počet hlasovacích lístků, tedy 387. Starostka si hlasovací lístky pro obec převzala dne 17. 9. 2026.

Vyjádření odpůrce 2)

22. Odpůrce 2) ve vyjádření odmítá tvrzení o jakékoli manipulaci s hlasovacími lístky, o účelovém zkreslení výsledků hlasování i o zneužití obecního zpravodaje k nezákonnému ovlivnění voleb. Trvá na tom, že hlasování a zjištění jeho výsledků proběhly řádně a nejsou dány podmínky pro vyslovení neplatnosti voleb ani hlasování. Namítá, že navrhovatelé neuvádějí přímého svědka odstraňování lístků, konkrétně zjištěné porušení pečetě nebo jinou doloženou stopu zásahu do schránky. Výměnu dovozují pouze z rozdílu mezi výsledkem voleb a dodatečně shromážděnými následnými vyjádřeními voličů a z hypotéz o přístupu do budovy. Čestná prohlášení je podle odpůrce 2) nutné hodnotit spolu s ostatními důkazy. Především je třeba je porovnat s úplnými listinami, vyloučit duplicity, ověřit účast prohlašujících osob ve volbách a objasnit konkrétní způsob označení hlasovacích lístků. Rozhodující je platně odevzdaný hlas, nikoli později popsaný volební úmysl. Rozpor mezi čestnými prohlášeními a obsahem volební dokumentace může podle odpůrce 2) být důsledkem obyčejného lidského strachu či ostychu běžného občana malé obce sdělovat písemně svým sousedům, že je nevolili. V tom vidí smysl tajného hlasování. Stejně je podle odpůrce 2) třeba přistupovat k tvrzením Františka Sadílka a Jaroslava Lásky o specifickém označení lístků.

23. Odpůrce 2) nepopírá, že volební schránka byla přesunuta do blízkého prostoru schodiště. Přesunuta byla ovšem z důvodu jejího bezpečnějšího uložení, nikoliv otevření schránky či manipulace s jejím obsahem. Podle odpůrce 2) nelze ztotožňovat přesun zabezpečené schránky s porušením integrity hlasování. To, že v určité části objektu nejsou pohybová čidla, neznamená,

že v budově někdo skutečně byl, dostal se ke schránce a překonal její zabezpečení. Podle dostupných informací se na kontrole volební schránky podíleli i členové delegovaní navrhovateli (Ing. Ladislav Drozda a Mgr. Jaroslava Sadílková), a to bez jakýchkoliv námitek.

24. Odpůrce 2) doplňuje, že volební schránka se od roku 2014, kdy byla přesunuta volební místnost do přízemí budovy obecního úřadu do prostor tělocvičny, vždy přes noc zabezpečovala stejným způsobem. Ing. Ladislav Drozda a Mgr. Jaroslava Sadílková jako letití členové volební komise k tomu nikdy dříve neměli výhrady. Dveře do místnosti, kam se schránka dlouhé roky ukládá, jsou zabezpečeny mříží se dvěma zámky, samy dveře mají poté další zámek a také čidlo, na které je napojen zabezpečovací systém. Volební schránka se tam tedy ukládá pro výrazně vyšší zabezpečení, než kterému by podléhala v nezabezpečené tělocvičně. Ing. Ladislav Drozda, delegovaný za navrhovatele, si podle prohlášení členů volební komise vše pečlivě překontroloval, včetně pečetí na obou dveřích, zkontroloval i okna a zároveň si na noc odnesl všechny 3 klíče od zámku k volební schránce (nový zámek komise rozbalila originálně zabalený a zalisovaný ve fólii s klíči v počtu 3 ks před zraky všech členů komise).

25. Objekt obecního úřadu byl podle odpůrce 2) dále střežen zvenku, a to bílou dodávkou a osobami ze všech stran obecního úřadu. Tato vozidla dorazila přesně před 22:00 hodinou, tedy v době, kdy komise odchází domů, a svá stanoviště opustila v 8:00 hodin ráno, když se volební komise vrátila. O jaké konkrétní osoby se jednalo a na pokyn koho obecní úřad hlídaly, odpůrce 2) nemá informaci.

26. Tvrzení o požadavku starostky předat volební výsledky do 18:00 hodin samo ještě nedokládá nezákonný nátlak. Zapisovatelka volební komise telefonovala v sobotu po 17:00 hodině paní Květoňové, pracovnici Českého statistického úřadu pověřené pro volby, aby jí sdělila, že se opozdí, což odpůrce 2) dokládá výpisem hovorů z obecního telefonu s paní Květoňovou. Paní Květoňová zapisovatelce sdělila, že již bude brzy 18:00 hodin a že samozřejmě počkají. Paní zapisovatelka byla v této pozici poprvé a měla obavy, aby volební výsledky z obce neodešly pozdě. Starostka se členy volební komise v sobotu vůbec nekomunikovala; navrhovatelé si ji zřejmě spletli s paní Květoňovou.

27. Tvrzení navrhovatelů o údajném rozrušení či pláči předsedkyně okrskové volební komise je nepravdivé a vychází ze záměny osob. Předsedkyně komise neplakala. Navrhovatelé tak přisuzují předsedkyni chování jiné osoby a z této skutkově nesprávné informace následně dovozují pochybnosti o řádném průběhu voleb. Záměna osob zpochybňuje spolehlivost tohoto konkrétního tvrzení i navazujících úvah o údajném nátlaku na předsedkyni komise.

28. K tvrzením ohledně personálního obsazení volební komise odpůrce 2) uvádí, že paní Miroslava Beranová (*označená v návrhu jako členka komise a matka starostky*, pozn. soudu) neexistuje. Paní Simona Křížová byla vylosována jako předsedkyně komise a je ve služebním poměru u Policie České republiky (*v návrhu bylo uvedeno, že předsedkyní byla paní Miluše Beranová, zaměstnankyně obecního úřadu*, pozn. soudu). Každá volební strana měla u voleb svého člena či rodinného příslušníka, což je na menších obcích běžné. Ani příbuzenské či pracovní vztahy členů komise samy o sobě neprokazují pochybení při výkonu jejich funkce ani nezakládají důvod neplatnosti hlasování. Rozhodující je splnění zákonných podmínek členství a konkrétní výkon činnosti, nikoli pouhá existence osobních vazeb.

29. Přivolání Policie České republiky souviselo s pochybením Ing. Drozdy, který si pořizoval samostatnou evidenci účasti voličů (jmenný seznam občanů obce, kteří nevolili do Senátu). Na toto pochybení byl bezprostředně upozorněn a byla zjednána náprava. Nešlo o zásah omezující jeho kontrolní oprávnění ani o okolnost nasvědčující manipulaci s výsledky voleb.

30. Vyrovnané výsledky pěti kandidátů odpůrce 2) v rozmezí 182 až 189 hlasů nejsou samy o sobě anomálií. Volba celé kandidátní listiny se promítá do výsledků všech jejích kandidátů. Vysoký

podíl takového hlasování proto může vést k podobným součtům. Pro dokreslení odpůrce 2) porovnal výsledky předchozích voleb se současnými a došel k závěru, že počty hlasů s drobnou odchylkou souhlasí s minulými výsledky.

31. K údajné manipulaci s hlasovacími lístky odpůrce 2) dále sděluje, že volební lístky byly obci dodány jen ve velmi omezeném počtu. Z e-mailu ze dne 17. 9. 2026, rozeslaného obcím v okrese Příbram paní Jitkou Behúnovou, MBA, vedoucí oddělení personálního a vnitřních věcí odpůrce 1), jasně vyplývá, že rezerva volebních lístků je letos nižší než v jiných volebních obdobích z důvodů úspory, a zároveň žádá, aby obce vhodným způsobem informovali o tomto stavu své voliče. Vyměnit lístky nebylo z důvodu nízkého počtu reálné. Upozornění, aby si voliči přinesli již doručené lístky, samo o sobě neprokazuje omezení volebního práva.

32. Odpůrce 2) odmítá označení 25. vydání Vysockého zpravodaje za jednostranný nezákonný volební materiál. Podle podkladů, z nichž odpůrce 2) vychází, jeho podstatnou část tvoří informace o vodohospodářské infrastruktuře a shrnutí významného obecního projektu, zejména na stranách 4 až 11. Informování obyvatel o průběhu, výsledcích a financování takové investice patří k legitimní činnosti obce i v době před volbami. Současně netvrdí, že informační charakter takřka celého obsahu zpravodaje automaticky ospravedlňuje jakýkoli jednotlivý výrok. Výhrady k úvodníkům je třeba posoudit podle jejich přesného znění a kontextu celého vydání, rozlišit skutková tvrzení od hodnotících soudů a zohlednit dosavadní veřejnou diskusi. Hodnotící soud rovněž nepředstavuje automatickou výjimku z pravidel poctivé kampaně. Odpůrce 2) však popírá, že by napadené vydání prokazovalo nezákonné ovlivnění výsledku voleb. Předešlé ročníky měly naprosto shodný koncept a uzpůsobení. Také byly vydávány v průběhu podzimu kvůli vánočním akcím a pozvánkám na ně. Vždy začínají shrnutím starostky a místostarostky obce. Poté navazují jednotlivé články a akce. Zpravodaj se letitě nemění. Koncept zůstává stejný.

33. Odpůrce 2) doložil soudu nascanované vydání ze dne 8. 10. 2014 s bilančním textem o práci zastupitelstva pod vedením tehdejšího starosty, navrhovatele c), zveřejněným těsně před volbami 10. a 11. 10. 2014. Text shrnuje výsledky v oblasti infrastruktury, staveb, kultury a financí a děkuje obyvatelům za podporu. Předvolební bilancování činnosti obce tak není samo o sobě novou či mimořádnou praxí zavedenou až jejím nynějším vedením. Námitka podle § 4a tiskového zákona předpokládá, že jde o periodický tisk ve smyslu § 3 písm. a) téhož zákona, tedy tiskovinu vydávanou nejméně dvakrát v kalendářním roce. Vysocký zpravodaj má roční periodicitu. I při použití tiskového zákona je nutné rozlišovat právo člena zastupitelstva na přiměřený prostor, právo na odpověď při splnění zákonných podmínek a požadavek kandidáta na okamžité zveřejnění celého textu v jím zvolených elektronických kanálech. Samotná žádost navrhovatele c) z 8. 10. 2026 ještě nedokládá, že obci vznikla bez dalšího povinnost zveřejnit její nezměněný obsah na úřední desce, Facebooku a v obecním e-mailovém systému do zahájení voleb.

34. Odpůrce 2) nezpochybňuje použitelnost zákazu bezúplatného využití veřejných zdrojů k volební kampani podle § 4 odst. 3 zákona o volebních kampaních i pro komunální volby. Výjimky v § 5 tento zákaz nevylučují. Sporné však je již to, zda a v jakém rozsahu bylo obecní informační vydání skutečně použito k volební kampani. Úhrada běžného informování obyvatel z rozpočtu obce sama o sobě ještě neprokazuje zakázané plnění kandidující volební straně. Odpůrce 2) nepopírá význam pravidel rovného přístupu. Upozorňuje však, že citované rozhodnutí předchází zpřísnění zákonného požadavku na skutečné hrubé ovlivnění výsledku. Tím spíše je nutné skutkově podložit dopad, nikoli vycházet jen z časové blízkosti vydání zpravodaje a voleb. Návrh zaměňuje počet hlasů potřebných ke změně mandátu za důkaz příčiny, která měla takový přesun způsobit. Rovněž nelze směšovat údajnou fyzickou výměnu lístků a tvrzený dopad předvolebního sdělení. Každá z těchto tezí vyžaduje vlastní skutkový základ. Jejich společné hodnocení neumožňuje přičíst jedné neprokázané hypotéze důkazní sílu druhé.

35. Odpůrce 2) žádá, aby soud při posouzení návrhu chránil skutečně projevenou vůli voličů a návrh v celém rozsahu zamítl.

36. Vyjádřením ze dne 29. 10. 2026 odpůrce) 2 reagoval na návrh na vyslovení neplatnosti voleb podaný ve spojené věci dříve vedené pod sp. zn. 37 A 67/2026. V něm ve své podstatě opakuje argumenty již uplatněné ve svém předchozím vyjádření, jelikož návrhy se v části neplatnosti voleb argumentačně shodují. Nad rámec dřívějšího vyjádření odpůrce 2) uvádí, že jestliže navrhovatel e) upozorňuje na konkrétní nedostatky českého právního řádu a jeho údajnou neústavnost, pak se jedná o argumenty, které z podstaty věci nenáleží řešit volební straně nebo obci, ale patří do sféry moci zákonodárné. Odpůrce 2) je přesvědčen, že český právní řád obsahuje účinné nástroje pro případ nečestné volební kampaně. V posuzovaném případě však k žádnému nepoctivému nebo nezákonnému jednání nedošlo, a navrhovatel ani neprokázal, že by došlo ke konkrétnímu porušení jakýchkoli pravidel, které by hrubě ovlivnilo výsledky voleb.

37. V doplnění vyjádření ze dne 4. 11. 2026 odpůrce 2) upozornil, že bylo podáno trestní oznámení týkající se opakovaného šíření sdělení namířených proti starostce obce a dalším osobám kandidujícím za odpůrce 2). Popsal důvody podání trestního oznámení. Dále předložil nové poznatky získané v návaznosti na prověřování vulgární anonymní zprávy doručené obci prostřednictvím kontaktního formuláře obecních internetových stránek. Popsal také obsah anonymních výhružných SMS doručených místostarostce. Vše uvedené podle odpůrce 2) dokládá mimořádně vyhrocenou atmosféru v obci včetně opakovaných osobních útoků na představitele odpůrce 2). Soud by měl tyto skutečnosti vzít při posuzování návrhu na zřetel. Zdůraznil také, že je třeba rozlišovat mezi konkrétními prokázanými skutečnostmi, nepodloženými domněnkami a subjektivními interpretacemi účastníků povolebních dění. Dále odpůrce 2) odmítá čestná prohlášení předložená navrhovateli jako celek coby spolehlivý podklad pro závěr, jak jednotliví voliči skutečně hlasovali, a pro zpochybnění výsledku voleb. Poukazuje také na konkrétní nesrovnalosti a pochybnosti ohledně některých prohlášení. Navrhuje soudu, aby předložené kopie čestných prohlášení porovnal s jejich originály. Podle výsledku tohoto prověřování pak navrhuje případný výslech voličů k okolnostem vzniku a podpisu jejich prohlášení, k jejich obsahu k přesnosti vzpomínek na vlastní hlasování. V případě přetrvávající spornosti podpisu Iva Chlebouna navrhuje obstarat listiny s jeho podpisy z dokumentace obce jako srovnávací materiál. Navrhuje také provést důkazy kopií elektronické zprávy doručené prostřednictvím kontaktního formuláře obce dne 18. 10. 2026, e-mailovou komunikací ze dne 2. 11. 2026 obsahující sdělení o poznatcích společnosti Galileo Corporations s.r.o. k původu anonymní elektronické zprávy a kamerový záznam prostoru elektronické úřední desky ze dne 18. 10. 2026 zachycující pohyb a přítomnost osob v době odeslání anonymní zpráv.

Další vyjádření účastníků po jednání soudu

38. Ve vyjádření ze dne 5. 11. 2026 zaslaném po jednání soudu odpůrce 2) uvádí, že 52 lístků zbývajících z rezervy pro volební místnost bylo přibližně 20 vydáno voličům ve volbách, pro školení okrskové volební komise a vzory včetně konzultace na Českém statistickém úřadu bylo využito 20 lístků a 12 bylo vydáno náhradou občanům před obecními volbami (občané žádali o náhradní lístky kvůli poškození psem nebo deštěm). Rozdíl mezi počtem dodaných tiskopisů a jejich nevyužitým zbytkem proto nelze prezentovat jako počet „odcizených“ hlasovacích lístků. Při čistě hypotetickém předpokladu, že všech 165 rozdílových hlasů (které navrhovatelé uvádějí v návrhu) bylo skutečně platně odevzdáno a následně odstraněno výměnou lístků, muselo by jít nejméně o 33 lístků. Jedná se však o dolní mez pro takovou hypotézu; nejde o zjištění manipulace ani přesný počet dotčených lístků.

39. Navrhovatelé ve vyjádření ze dne 6. 11. 2026 zaslaném rovněž po jednání soudu uvádí, že k vyjmutí volební dokumentace není nutné urnu otevřít. Při dostatku času bylo možné odlepit vrchní ochrannou pásku a očistit místo jejího nalepení. Po obrácení urny je možné například za

pomoci pravítka obálky postupně vysunout ven; otvor je dostatečně široký. Navrhovatelé nikdy netvrdili, že byly vyměněny všechny hlasovací lístky. Přibližný zbývající počet rezervních hlasovacích lístků (cca 34) zůstal nevysvětlený. Pokud by bylo vyměněno 34 až 40 lístků, navrhovatelé by ztratili 170–200 hlasů, odpůrce 2) tento počet hlasů získal. Celkový počet chybějících hlasů podle čestných prohlášení je 163 hlasů, což téměř přesně odpovídá výměně zhruba 33 lístků, jejichž osud je nejasný.

40. Dne 7. 11. 2026 soud obdržel podání navrhovatele c). Jeho obsahem je e-mailová zpráva označená jako „Výzva k okamžitému ukončení zastrašování občanů a zneužívání informací ze soudního spisu“ odeslaná z e-mailové adresy navrhovatele c) starostce obce a v kopii dalším osobám (podle e-mailových adres šlo zřejmě povětšinou o kandidáty do zastupitelstva obce). V této zprávě navrhovatel c) uvádí, že se na něj obrací stále větší počet občanů, kteří jej informují o telefonickém kontaktování v souvislosti s podpisem čestných prohlášení předložených soudu. Tento kontakt je emotivní a nátlakový s náznaky možných negativních důsledků při budoucím jednání s obecním úřadem. Navrhovatel c) vyzval starostku, aby od tohoto jednání okamžitě upustila.

41. Ve vyjádření ze dne 8. 11. 2026 navrhovatelé uvádí, že volební schránka nebyla řádně zapečetěna. Pečetící pásky byly pouze na přední straně a podpisy členů volební komise byly umístěny výhradně na samotných pečetících páskách. To je nedostatečné, což navrhovatelé dovozují z rozsudku Krajského soudu v Ostravě-pobočky v Olomouci ze dne 18. 10. 2022, č. j. 58 A 4/2022-30. Navíc, pečetící pásky používané k zabezpečení volebních schránek jsou běžně dostupné ke koupi prostřednictvím internetu, a to za cenu přibližně 23 Kč/kus. To samo o sobě neprokazuje manipulaci. Pokud jsou ale podpisy umístěny jen na povrchu pásky, nikoli přes její okraj, je tím významně oslabena možnost spolehlivě ověřit, zda zapečetění zůstalo po celou dobu neporušeno.

Posouzení návrhů

42. Usnesením ze dne 27. 10. 2026, č. j. 37 A 65/2026-38, soud spojil řízení o návrhu navrhovatelů a) – d) s řízením o návrhu navrhovatele e). Oba návrhy namítají porušení pravidel volební soutěže, resp. volební kampaně ze strany odpůrce 2) a s tím související znevýhodnění navrhovatele a) a navrhovatele b). V převážné části vycházejí ze shodného skutkového základu a návrhové argumentace, shodný je i okruh účastníků. Soud pro pořádek doplňuje, že navrhovatelé a) a b) v řízení původně vedeném pod sp. zn. 37 A 67/2026 uplatňovali práva osob zúčastněných na řízení. Postavení účastníků řízení má však přednost před postavením osoby zúčastněné na řízení. Soud proto po spojení řízení s navrhovateli a) a b) jednal nadále již jen v procesní pozici účastníků řízení (navrhovatelů).

Splnění podmínek řízení

43. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

44. Soud ověřil, že návrh byl podán včas. Státní volební komise vyhlásila výsledky voleb sdělením ve Sbírce zákonů pod č. 189/2026 Sb. dne 13. 10. 2026. Podle § 60 odst. 1 poslední věty zákona o volbách lze návrh na neplatnost voleb podat nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb. Podle § 78 odst. 1 písm. c) zákona č. 88/2024 Sb., o správě voleb, je lhůta určená podle dnů zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin. Posledním okamžikem pro podání návrhu tedy byl pátek 23. 10. 2026 v 16.00 hodin. Návrhy doručené soudu dne 20. 10. 2026 a 22. 10. 2026 jsou tudíž včasné.

45. Soud dále ověřil, že byl návrh podán oprávněnými osobami. Podle § 60 odst. 1 zákona o volbách je návrh oprávněn podat každý občan zapsaný do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva kraje volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Soud si z volební dokumentace, konkrétně ze stálého seznamu voličů, ověřil, že navrhovatelé c), d) a e) jsou v něm zapsáni a ve volbách hlasovali. Zároveň si ověřil, že kandidátní listiny navrhovatelů a) a b) byly zaregistrovány pro volby do zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě. Návrh byl tedy podán osobami oprávněnými.

46. Návrh byl také podán soudu věcně i místně příslušnému a má i další zákonem požadované formální náležitosti. Soud jej tedy věcně projednal.

Jednání před soudem

47. Soud nařídil za účelem projednání věci a dokazování jednání, které se konalo dne 5. 11. 2026. Pro zajištění co nejefektivnějšího průběhu jednání (zejména s ohledem na množství předvolaných svědků z obce Vysoká u Příbramě) soud jednání nařídil v budově Okresního soudu v Příbrami.

48. Navrhovatelé při jednání setrvali na svých návrzích a odkázali na ně. Tvrdí, že došlo k manipulaci s volební dokumentací. Volební výsledky neodpovídají čestným prohlášením. Obecní periodikum bylo zneužito k volební propagaci jedné strany. Navíc bylo financované na náklady obce.

49. Odpůrce 1) se při jednání nevyjádřil.

50. Odpůrce 2) odkázal na písemné podání. Uvedl, že spor je způsobem negativními vztahy v obci. To však nemá vliv na zákonnost voleb.

51. Soud následně přistoupil ke svědeckému výslechu starostky obce a některých členů volební komise.

52. **Svědkyně Ing. Jana Krejčová** (starostka obce Vysoká u Příbramě) se seznámila se všemi návrhy. Uvedla, že má pocit, jako by někteří lidé volili v nějaké jiné obci. Není si jistá, zda pan Strnad a paní Lásková četli návrh, který byl jejich jménem podán. Všichni v obci se znají, řada věcí je nepravdivá. S tvrzeními v návrhu nesouhlasí. Paní Květoňová říkala, že paní Beranovou nikdy (tedy ani při převzetí volební dokumentace) neviděla, takže ohledně této skutečnosti nemůže vypovídat. Daniel Strnad se v obci nezdržuje. Starostka si dělala předvolební anketu, všechny tam zná. Už od července se říkalo, že odpůrci udělali chybu, že se nespojili v jednu kandidátku. Starostka organizovala volby tak, že se držela metodiky, jmenovala členy volební komise. Ostatní volební strany do ní delegovaly 2 členy. Volební dokumentaci přebírala paní Beranová. Urnu razítkovala volební komise. V pátek byla v telefonním kontaktu se členy volební komise. Pan Drozda jim totiž vzal modré propisky s tím, že mají používat jen červené propisky. Pan Drozda též vytiskl sčítací archy a zeptal se, zda si někdo může přinést své archy z domova. Přes telefon je upozornila na metodiku, podle níž mají mít modré propisky a jen vytisknuté archy. Pan Drozda si zapisoval seznam lidí, co nevolili do senátu. Udělili mu proto výtku. Zavolali tam i policii. Bylo to kolem 16. – 17. hodiny. Pak v pátek v půl desáté večer se stavila ještě na úřadě pro věnečky, které tam zapomněla. Byla tam i paní Volánková. O víkendu nebyla v práci. V sobotu v 8:30 hodin byla volit.

53. Volební místnost je od roku 2014 trvale přesunuta v dolní části obecního úřadu. Předložila fotografie prostor volební místnosti z roku 2014 a též z průběhu hlasování letošních voleb, včetně fotografie členů komise (letošní). Je to budova obecního úřadu, tam je velká chodba, pak vlevo další chodba a tělocvična. V tělocvičně se od roku 2014 konají volby (volební místnost). Ve vedlejší místnosti má zázemí okrsková volební komise. V 10 večer se urny vezmou přes chodbu za dveře obecního úřadu, protože ten je zabezpečený. Razítko fyzicky položí na urnu. Dříve se tam nechávaly klíče, nicméně letos dali klíče od urny panu Drozdovi domů. Klíče i zámek byly nové, ještě zabalené, protože čekali, že volby budou napadeny. Kód od místnosti, kde je uložena

urna, zná starostka a místostarostka paní Beranová. Paní Beranová kódovala dveře, u čehož stál pan Drozda. Slyšel, jak se to kódovalo (pípá to). Pohybové čidlo je umístěné dole u dveří do obecního úřadu. Další pohybové čidlo je na chodbě vedoucí dolů. Takzvaná „vodárna" (prostor za dveřmi na obecní úřad – neomítnutá místnost pod schodištěm, kde se ukládají čisticí prostředky, je tam silný zápach a nikdo by tam rozhodně nevydržel déle než pár minut) nebyla zabezpečena. Schodiště je zajištěné pohybovým čidlem.

54. Vysocký zpravodaj je vydávaný letitě. Jako starostka vydala čísla od roku 2018 do 2025. Vydává se jednou ročně v průběhu října a listopadu. Vždy začíná úvodním slovem starostky, které hodnotí působení v obci, případně úvodním slovem místostarostky, následuje zhodnocení roku v obci, pozvánky na různé akce apod. Zpravodaj připravují na obecním úřadě tři lidé sami. Lidi z úřadu připraví články a fotografie, někdo jiný to následně už jen zpracuje a pošle ke schválení. Následně se vše předá do tiskárny. Tento rok poprvé tiskl pan Straka. Neví, kolik to stálo – cca 100 Kč za 1 kus. Platila to společnost BNV Metal s. r. o. (pan Vošáhlík – občan obce, a pan Bambas). Minulá čísla (minulé roky) vždy zpravodaj platila obec, ale ne letos, protože věděli, že volby budou napadeny. Letos to platil soukromý subjekt. Původcem té tiskoviny je obec, ale financoval ji soukromý subjekt. Na zpravodaji je uvedeno, že jej vydává obec. Obecní zaměstnanci ve svém volném čase (v době dovolené) roznesli zpravodaj po obci. Ve zpravodaji nebyly žádné nové informace. Vše bylo notoricky známé. Žádné reakce na letošní zpravodaj nezaznamenala. Pokyn k informování voličů o nedostatku volebních lístků dostala od odpůrce 1).

55. K dotazu, zda kontaktovala některé z osob, které podepsaly čestná prohlášení, uvedla, že hovořila s paní Martinou Jiřinovou, která za ní byla, protože chtěla zůstat přihlášena v obci, aby zde mohla volit. Řekla, že bude volit paní starostku. Pak jí kontaktoval pan Strnad s tím, proč ho nevolí. Jiné osoby s čestnými prohlášeními nekontaktovala. Pavla Vlase nekontaktovala. Bylo veřejným tajemstvím, že se bude podávat návrh na přezkum voleb. Jsou zde letité antipatie. V průběhu voleb kromě problémů s panem Drozdou nic neobvyklého nezaznamenala.

56. **Svědkyně Simona Křížová** uvedla, že byla předsedkyní volební komise. Členkou volební komise byla poprvé. Byla vylosovaná paní starostkou. V první den voleb se sešli s ostatními členy volební komise před obecním úřadem, společně šli do volební místnosti. Tam vše začali připravovat. Označovali úřední obálky razítkem obecního úřadu. Polovina komise měla seznam voličů pro volby do senátu a druhá polovina do voleb do zastupitelstva. Neví, kolik bylo seznamů voličů. Volební dokumentace byla připravená od paní zapisovatelky. Většina voličů přišla s vlastními lístky z domu. Zhruba 20 lístků rozdali na místě. V pátek bylo víc voličů než v sobotu (2 třetiny v pátek a 1 třetina v sobotu). Zbylé lístky a obálky zůstaly v krabici, která byla zapečetěná. Nic se nevyhazovalo. Zbylo pár neorazítkovaných obálek. Před začátkem voleb urnu vzaly, otevřely a ukázaly členům volební komise, že tam nic není. Potvrdila, že volební urna předložená soudu, je volební urnou použitou při volbách. Byla zapečetěná modrou páskou shora (3 pásky). Nalepily pásky a podepsaly. Byla také uzamčená předloženým novým zámkem. Urna byla od začátku zamčená, klíče měl pan Drozda, protože to chtěl hlídat. Přes den byly klíče na okně, kde na ně všichni viděli. U ukládání urny po skončení prvního dne voleb do místnosti za dveřmi do obecního úřadu byli všichni členové volební komise. Společně zakódovali tuto místnost (zakódovala Miluše Beranová) a zamknuli mříž. Urna byla položená hned za dveřmi na rohožce. Mříž též zamykala paní Beranová. Hlavní dveře od budovy asi zamykala paní zapisovatelka, neví to však jistě. Další den před obecním úřadem se všichni dohromady sešli a šli společně dovnitř. Odemkli, odpečetili dveře (byly zapečetěné modrou pečetící páskou, kterou svědkyně předtím sama zapečetila nad klikou) a mříž a pak odkódovali zabezpečený prostor. Páska byla ráno neporušená. Svědkyně vzala urnu, pan Drozda jim předal klíče a dali je k oknu, kde na ně všichni viděli. Všichni společně kontrolovali urnu a vše bylo v pořádku (i podpisy na pečetící pásce). V sobotu ráno otvor pro vhazování volebních lístků odpečetila místopředsedkyně (asi proděravěla prstem).

57. Svědkyně udělila výtku panu Drozdovi kvůli jeho seznamu voličů, co nevolili do senátu. Jinak se nic nestandardního nestalo. Paní starostku viděla na obecním úřadu v pátek, když přišla s policií kvůli panu Drozdovi. Ještě ji viděla, když byla dole. Proti postupu volební komise nikdo nic nenamítal. K tomu, aby byla členkou volební komise, ji oslovila paní starostka. V pátek orazítkovali přibližně 200 úředních obálek. V sobotu asi 60-70 obálek. Miluše Beranová (místopředsedkyně volební komise) je matkou svědkyně. Prostor za dveřmi nekontrolovali, když ukládali urnu. Neví, jestli tam někdo byl. Paní starostka je její teta. Svědkyně pracuje u policie. Svědkyně, paní Sadílková a pan Drozda společně kontrolovali počítání lístků.

58. **Svědkyně Miroslava Krejčová** uvedla, že je matkou starostky. Zná navrhovatele c) a e), jinak nikoho z účastníků řízení nezná. Byla členkou volební komise, dělá to tak již 30 let. Odškrtávala lidi, co přišli volit do zastupitelstva obce. Jitka Procházková rozdávala obálky do zastupitelstva a paní Krejčí rozdávala obálky do senátu. Hodně voličů přišlo s vlastními hlasovacími lístky. Vydali přibližně deset náhradních hlasovacích lístků. V pátek přišlo víc lidí, v sobotu méně. Obálky razítkovala paní Beranová a paní Krejčí. Nejprve orazítkovaly asi 100 obálek. Nějaké úřední obálky zbyly, neví kolik. V první den voleb se sešli před obecním úřadem. Paní Beranová otevřela urnu, ukázala, že je prázdná. Pak se urna zalepila a zamkla. Pak se razítkovaly obálky a rozdaly se seznamy voličů. Volební schránka se po skončení prvního dne voleb přenesla na obecní úřad (byly na ní položené i seznamy voličů a lístky), ve volební místnosti nic nezbylo. Malá urna se též přelepila a odnesla na obecní úřad. Urna byla za dveřmi na obecní úřad. Uvnitř to bylo zakódované, zamčené. Schránku nesla paní Beranová se slečnou Křížovou, kódovala paní Beranová. Ostatní členové komise mezitím stáli na chodbě. Pan Drozda si vzal klíče od zámku volební schránky. I tělocvična, kde se volí, se v pátek večer zamkla. Ráno spolu šli pro urnu a přenesli ji do volební místnosti. Pásky na dveřích do obecního úřadu i na dveřích do volební místnosti chtěla buď paní Beranová nebo pan Drozda. Neví, kdo je podepisoval. V průběhu pátku nikdo nechodil za dveře obecního úřadu, nejspíš byly zamčené. Za tyto dveře neměl kromě zapisovatelky nikdo přístup. Když ukládali urnu, tak nekontrolovali prostor za těmi dveřmi, zda tam někdo není. Naproti je kamera.

59. Nestandardností v průběhu voleb bylo chování pana Drozdy, který chtěl používat červené propisky. Psal si seznam lidí, kteří nevolili do senátu. Pak tam byla policie. Chtěl taky vydat seznamy voličů. V pátek dostal výtku. Všech 9 členů počítalo obálky a lístky. Pan Drozda a paní Krejčí kontrolovali, paní Mauleová dělala čárky. Všichni stáli okolo a kontrolovali to. Po skončení prvního volebního dne před obecním úřadem stálo auto (dodávka) nad hřištěm. Tomu se podivovali, protože je to nezvyklé.

60. **Svědek Ing. Ladislav Drozda** uvedl, že je otcem Filipa Drozdy, který ve volbách kandidoval. Byl členem volební komise delegovaným volební stranou Harmonie pro Vysokou. Už dřív byl členem volební komise – jednou nebo dvakrát. Komise se sešla hodinu před začátkem voleb. Ujistili se, že urna je prázdná. Pak předsedkyně a místopředsedkyně nalepily již podepsané pásky na urnu. Byly tam 3 pásky shora (jedna přes díru, dvě po stranách). Byl tam zámek, který na urnu dávala místopředsedkyně komise, která zámek přinesla. Myslí, že zámek vyndala z krabičky. Po skončení prvního volebního dne se na obou volebních schránkách (i přenosné) zalepil otvor pro vhazování volebních lístků, daly na sebe, naskládala se na ně volební dokumentace. Společně šli chodbou a urnu dali za dveře, místopředsedkyně zakódovala a zalepila dveře. Pak řekla, že volební místnost se nezamyká (nemají klíče), takže ji přelepili. Klíče od urny (tři kusy) měl svědek u sebe přes noc. V sobotu ráno se všichni sešli před budovou a šli pro urnu. Nejprve spolu odemkli mříž, pak strhli pásku ze dveří, předsedkyně vzala obě volební schránky a dokumentaci a přenesla je do volební místnosti. Pak se prstem skrze pásku udělal otvor do urny. Pásky a podpisy na urně vypadaly další den zhruba stejně. Dveře od obecního úřadu po skončení prvního volebního dne zamykala místopředsedkyně. Účastnil se počítání lístků. Myslí, že to proběhlo, jak mělo, tj. všichni členové komise spolu počítali nejprve volby do zastupitelstva.

Kontrolovali, zda obálka neobsahuje 2 lístky, zda tam nejsou cizí předměty apod. Byly tam 1 nebo 2 případy, něčeho, co tam nepatřilo.

61. Svědek neseděl u vydávání obálek pro volby do zastupitelstva. Neví, kolik voličů si přineslo vlastní lístek. Seděl na konci stolu. Na začátku probíhala identifikace, zápis do seznamu, výdej hlasovacích lístků a nakonec obálky. Pak se označovalo, zda vydávali obálky. Dostal napomenutí od předsedkyně komise, přišla starostka s policií. Svědek měl jen seznam voličů do senátu. Dost voličů chtělo volit pouze v komunálních volbách, nikoliv do senátu. Psal si proto jména těch lidí, protože chtěl vědět, kolik se vydává obálek do komunálních voleb. Všechny nevyužité lístky a obálky se uložily do obálek a pak se daly na obecní úřad. Počítalo se, co zbylo, ale neví, kolik jich bylo. Obálky se razítkovaly na místě. Neví, zda zbyly neorazítkované obálky. Ve volební místnosti v noci nic nezbylo, vše se uložilo za dveře. Fakticky nemohli kontrolovat, zda je skutečně zakódováno. Kódování probíhá za zavřenými dveřmi, protože na dveřích je čidlo. Druhý den odemkla a odkódovala místopředsedkyně komise. V průběhu pátku neviděl, že by někdo šel do dveří na obecní úřad (z volební místnosti tam není vidět), nicméně několikrát šel kolem a viděl, že jsou dveře otevřené. Při ukládání urny nekontrolovali prostor za dveřmi obecního úřadu.

62. **Svědkyně Jaroslava Sadílková** uvedla, že byla jmenovaná do volební komise za stranu Souzvuk. První den se nejprve ukázala volební schránka zevnitř, že je prázdná. Pak se zapečetila dvěma páskami (shora) a jedním zámkem (měli jen jeden klíč). Byla u toho, když se schránka zamykala. Klíč měl u sebe pan Drozda. Doklady i schránka (zapečetěná) se v pátek uložily za dveře ke schodům do obecního úřadu. Stála na chodbě. Schránku dovnitř uložila paní předsedkyně a místopředsedkyně. Kódovala paní místopředsedkyně. Další den se sešli před obecním úřadem. Pak spolu odkódovali a odpečetili dveře, vzali urny a přenesli je do volební místnosti (odpečetili dveře). Zběžně kontrolovali urnu, byla zamčená a zapečetěná (pásky a podpisy). Urna se pečetila i přes otvor, druhý den se otvor prořízl. Svědkyně byla asi počtvrté členkou volební komise. Průběh voleb byl standardní. Neví, kolik dostali úředních obálek. Nějaké obálky zbyly, ale neví kolik.

63. Svědkyně byla u toho, když členky volební urnu podepisovaly před ostatními členy komise. Neověřovala, zda jsou dveře skutečně zakódované. Ráno došlo k odkódování dveří, neví, jakým způsobem. První den kontrolovala senátní volby. S panem Drozdou zaznamenávala počet lidí, kteří nevolili do Senátu. Pak na ni starostka po telefonu křičela ohledně zaznamenávání voličů. Je manželkou pana Sadílka, který kandidovala za Souzvuk. Pásky na pečetění byly v ruličce na okně, neví, zda nějaké zbyly. Ve volební místnosti se nedělo nic nestandardního.

64. **Svědkyně Věra Mauleová** uvedla, že byla ve volební funkci zapisovatelkou. Měla tuto funkci poprvé. Požádala jí o to paní starostka, je sekretářkou na úřadě. Původní zapisovatelka byla nemocná. Starala se o to, aby byl vyvěšen termín voleb na úřední desce, zařizovala seznamy voličů, obálky, dohlížela na chod voleb. Nepamatuje si, kolik od úřadu dostali obálek. Některé obálky i rezervní lístky zbyly, neví kolik. Většina voličů přišla se svými lístky. Zbylé lístky se daly do obálky a zapečetily se do papírové krabice, a to se dalo k ostatní volební dokumentaci (orazítkované obálky a lístky). Pečetila to paní Beranová v přítomnosti členů komise. Čisté obálky zůstaly v krabici na obecním úřadě (k použití do druhého kola voleb do Senátu). Neví, zda zbyly pečetící pásky. Volební dokumentaci odvážela svědkyně s předsedkyní komise. Byla v normálním psychickém rozpoložení. V pátek chodila nahoru na obecní úřad pro hrnečky, ale jinak byly dveře (za které večer umístili urnu) zavřené a zamčené. V pátek nebyli na obecním úřadu žádní pracovníci. Kódování, pečetění a zamykání dveří prováděla paní Beranová. Všichni členové u toho byli. V sobotu ráno se sešli před obecním úřadem, spolu šli pro urnu. Paní Beranová prostory odkódovala a odemkla. Nic nestandardního nezaznamenala. Po vyjmutí urny byly dveře opět zamčeny.

65. **Svědkyně Miluše Beranová** uvedla, že je sestřenicí starostky a matkou předsedkyně volební komise. Svědkyně byla místopředsedkyní volební komise. Byla již mnohokrát členkou volební komise. Nyní zaopatřovala urnu. Volební schránku otevřeli a ukázali, že je prázdná před celou komisí. Urnu pak zapečetily páskami a podpisy (jedna páska přes otvor), pásky byly od shora do strany. Urnu zamknuly zámkem. Po skončení prvního dne voleb dali za dveře urnu, tablet, telefon, dokumentaci. Ona a předsedkyně komise a členové komise byli též přítomní. Kódovala a zamykala dveře (klíče měla ona a paní zapisovatelka). Venku si všimli, že je hlídalo auto (šlo o Volkswagen Transporter). Bylo jim řečeno, že je budou hlídat. Věděli to dopředu. Nebude jmenovat, kdo to říkal. Lidi z obce. Druhý den odemkla hlavní dveře, pak mříže, pak odpečetila dveře, odkódovala a odemkla. Vzala urnu, dala ji do volební místnost. Tam ji kontrolovali. Prstem udělala otvor. Ráno zamykala dveře. Všechny 3 klíče od urny měl u sebe pan Drozda, pak je ráno přinesl. Neví, kde byly pečetící pásky a zda se ukládaly k dokumentaci. Nekontrolovali prostor nahoře za dveřmi při ukládání urny. Nikdo tam nemohl být, dveře byly zamčené.

66. Soud dále provedl **listinné důkazy**.

67. Z odpovědi Ministerstva vnitra ze dne 30. 10. 2026 a jeho příloh (čl. 93-98) zjistil, že pro letošní obecní volby byl počet rezervních hlasovacích lístků nastaven na 30 % a přelepy (sloužící k pečetění volebních schránek nebo dveří) měly být distribuován v počtu 15 kusů na okrsek. Ze sdělení odpůrce 1) ze dne 29. 10. 2026 (čl. 63) soud zjistil, že Obecnímu úřadu Vysoká u Příbramě bylo pro volby do zastupitelstva obce distribuováno 300 ks úředních obálek. V minulosti bývala rezerva hlasovacích lístků 60 %, letos to bylo 30 %. Obvyklé množství pečetící pásky bylo stanoveno na 10 ks/ volební komisi. V e-mailu adresovaném pracovnicí odpůrce 1) dne 17. 9. 2026 obcím v působnosti tohoto městského úřadu je uvedeno, že letos je rezerva volebních lístků 30 %, následuje vysvětlení této situace a je doporučeno obecním úřadům, aby vhodným způsobem upozornily voliče, aby si již doručené hlasovací lístky přinesli s sebou do volební místnosti. Téměř shodný text jako tento e-mail pak byl obsažen v nedatované výzvě obce Vysoká u Příbramě (předloženo soudu jako příloha návrhu), aby si k volbám, pokud možno, přinesli volební lístky, které jim byly doručeny, a to kvůli omezenému množství rezervních lístků. Z dodacího listu na čl. 36 plyne, že Obecnímu úřadu Vysoká u Příbramě bylo dodáno 387 ks hlasovacích lístků pro volby do zastupitelstva.

68. Ze sdělení Policie České republiky (č. l. 74–77) a k němu přiloženého „záznamu o skutečnosti výjezdu hlídky policie“ (tzv. Zikmund) plyne, že hlídka policie zasahovala dne 9. 10. 2026 v budově Obecního úřadu obce Vysoká u Příbramě. K zásahu došlo na základě telefonátu od starostky, podle kterého volební komise porušovala své povinnosti (jeden z členů si jmenovitě zapisoval jména voličů, kteří nehlasovali do Senátu, ale jen ve volbách do zastupitelstva, a nařizuje ostatním členům, jakou barvu propisky si mají vzít) a na místě dochází ke slovním rozepřím, hrozí snad i fyzické napadení. Hlídka na místě nezjistila protiprávní jednání. Starostka žádala jen „podporu uniforem“. Měla obavu, že člen komise bude seznam vynášet. Za přítomnosti policie jej poučila o možném vyloučení, k tomu ale nedošlo. Nebylo zjištěno ovlivňování voleb. Dne 10. 10. 2026 hlídka policie provedla klasickou preventivní činnost (návštěva volebních místností) – ve Vysoké u Příbramě byla návštěva „bez závad“, policistům nikdo z volební komise nic neoznámil. Jiný výjezd v průběhu voleb evidován nebyl. Ke sdělení bylo připojeno též trestní oznámení podané obcí Vysoká u Příbramě proti neznámému pachateli požadující prověřit jednání možná naplňující znaky pomluvy či přestupku proti občanskému soužití. Tímto trestním oznámením soud dokazování neprováděl, protože skutečnost, že bylo podáno, je pro posouzení návrhu nerelevantní. Stejně tvrzení, která jsou jejich obsahem, neboť úkolem volebního soudu není hodnotit či dokonce řešit napjaté nebo nepřátelské vztahy mezi v určité obci, či vyhrocenost povolebních vztahů v obci, jak uvedl odpůrce 2) v podání ze dne 4. 11. 2026. Ze stejného důvodu soud neprováděl důkazy navržené v tomto podání (WhatsAppová komunikace s výhružkami místostarostce, kopie elektronické zprávy doručené prostřednictvím kontaktního formuláře obce

dne 18. 10. 2026, e-mailová komunikace ze dne 2. 11. 2026 obsahující sdělení o poznatcích společnosti Galileo Corporations s.r.o. k původu anonymní elektronické zprávy a kamerový záznam prostoru elektronické úřední desky ze dne 18. 10. 2026 zachycující pohyb a přítomnost osob v době odeslání anonymní zpráv). Nezabýval se ani tvrzeními týkajícími se zjištění ohledně osoby, která měla tuto vulgární zprávu odeslat. Neprováděl ani výslechy svědků (místostarostka a druhý místostarosta) navržené v podání odpůrce 2) ze dne 29. 10. 2026, které měly přispět k objasnění údajného povolebního zastrašování. Jde o skutečnosti, které se týkají událostí, které nastaly až po volbách a k jejich samotnému průběhu se vztahují pouze nepřímo.

69. Ze sdělení Obecního úřadu Vysoká u Příbramě (na č. l. 79) plyne, že obecní úřad je zabezpečen několika formami zabezpečení. V dolní části úřadu se nachází dvě kamery na chodbách a dále jsou dvě umístěny před budovou obecního úřadu, směřující ke vchodu do úřadu a na dětské hřiště vedle obce. V dolní části obecního úřadu v první chodbě za vchodovými dveřmi je umístěno pohybové čidlo na vstupních dveřích na obecní úřad, které je napojeno na venkovní alarm a zároveň je zasílána SMS zástupcům hasičů v obci. Dále je přede dveřmi umístěna železná kovová mříž se dvěma zámky jako doplňující forma zabezpečení. V horní části budovy, tedy přímo v obecním úřadě, jsou rozmístěna v rozích místnosti i na chodbě taktéž pohybová čidla, stejným způsobem napojená na alarm jako dolní dveře. Čidla jsou nastavená na vysokou citlivost, je potřeba vypínat i počítač, jelikož alarm se spustí i při rozsvícení obrazovky počítače. Stejně se alarm spustí, když je do vedlejší místnosti do tiskárny zaslán dokument k tisku. Přímo před vchodem do budovy obecního úřadu je dále světlo s čidlem pohybu s vysokou citlivostí, které se rozsvítí při jakémkoliv pohybu i drobné zvěře. Ostrahu obec nemá. Dne 9. 10. 2026 od 22:00 byla budova zabezpečena výše popsaným způsobem, tedy kamerou, alarmem a zámky ve dveřích a na mřížích před vstupem do obecního úřadu. Volební schránka byla umístěna až za těmito dveřmi, nikoliv za dveřmi vchodovými.

70. Z přípisu Obecního úřadu Vysoká u Příbramě ze dne 4. 11. 2026 plyne, že kamerovými záznamy z chodeb obecního úřadu nedisponuje, neboť nejsou uchovávány. Podle informace od společnosti PT Computers (správce kamerového systému) se záznamy automaticky přepisují po 21 dnech (přiložen printscreen komunikace se zástupcem této společnosti). Žádné hlášení o spuštění pohybového čidla v dané době nezaznamenal ani neobdržel. Tuto skutečnost obecní úřad prověřil i u místního hasičského sboru.

71. Soud dále provedl důkaz e-mailovou žádostí navrhovatele c) ze dne 8. 10. 2026 o zveřejnění jeho reakce na tvrzení uvedená ve 25. vydání Vysockého zpravodaje. Samotný text této reakce soud k důkazu neprováděl, protože není podstatný. Podstatná je skutečnost (mezi účastníky nesporná), že žádosti navrhovatele c) nebylo vyhověno. Proveden byl též důkaz 25. vydáním Vysockého zpravodaje (čteno úvodní slovo starostky, místostarostky a některé pasáže článku s názvem „A tak to všechno začalo, začali jsme doslova s čistým štítem…“). Konečně soud provedl důkaz odpovědí obce Vysoká u Příbramě na žádost o informace (čl. 86). Z ní vyplývá, že „podle informací, kterými obec disponuje“, bylo vytištěno 200 výtisků. Obec na žádnou z činností souvisejících s posledním vydáním zpravodaje nevynaložila žádné náklady ze svého rozpočtu. Údajem o celkových nákladech hrazených soukromým subjektem obec nedisponuje. To stejné platí o vyčíslení jednotlivých položek nákladů. Dodavatelem je Reklama Straka. Obec nemá údaje o fakturacích soukromého subjektu včetně soukromoprávních objednávek a smluv a není účastníkem těchto vztahů. Veškeré náklady hradil soukromý subjekt.

72. Důkaz staršími vydáními Vysockého zpravodaje soud neprováděl, neboť pro jeho rozhodnutí nakonec nebylo podstatné, kolikrát ročně tento zpravodaj vychází, či co bylo jeho obsahem v roce 2014.

73. Soud dále provedl **ohledání volební schránky**, kterou předložil Obecní úřad Vysoká u Příbramě, včetně visacího zámku a svazku klíčů. Soud zjistil, že plastová volební schránka je

opatřena otvorem pro visací zámek, přičemž zámek předložený společně s volební schránkou lze do tohoto otvoru vložit. Jakmile je volební schránka visacím zámkem uzamčena, nelze víko volební schránky otevřít. Soud též při ohledání ověřil, že volební schránka neobsahuje žádné další otvory (např. na dně), kterými by ji šlo otevřít. V reakci na ohledání navrhovatelé namítli, žena volební schránce není vidět, jak a kde byly nalepeny pečetící pásky. Několik svědků říkalo, že pásky byly jen zepředu, takže je zde otázka, zda někdo neotevřel urnu zezadu. Soud demonstroval, že pokud je schránka uzamčena, nelze ji otevřít z druhé strany, než měly být pásky. Soud pak provedl důkaz dvěma fotografiemi urny, které předložila svědkyně Krejčová a které mají zachycovat letošní volby do zastupitelstva (fotografie jsou nedatované). Je na nich vidět volební schránka zepředu, dvě pečetící pásky v přední části a uzavřený visací zámek.

74. Další ze série těchto fotografií předložených svědkyní Krejčovou při jednání soud k důkazu neprovedl, neboť zobrazovaly volební místnost, resp. volební komisi. Okolnosti jejího fungování a uspořádání prostor, ve kterých volby proběhly, má však soud za dostatečně prokázané jinými důkazy (zejména svědeckým výpověďmi členů volební komise). Proto soud neprovedl ani navrhovaný důkaz ohledáním obecního úřadu (místním šetřením na místě). To stejné platí o svědecké výpovědi paní Květoňové a výpisem telefonních hovorů od paní Květoňové. Ty měly prokázat psychický stav předsedkyně volební komise, resp. zapisovatelky, při předávání výsledků hlasování Českému statistickému úřadu. Tato skutečnost totiž podle soudu nemůže potvrdit tvrzení navrhovatelů o manipulaci s volební dokumentací.

75. Soud následně seznámil účastníky řízení s předběžným názorem, že dosavadním dokazováním nebyla prokázána tvrzení, na jejichž základě navrhovatelé dovozovali v návrhu manipulaci s volební schránkou. Dotázal se proto navrhovatelů, zda i přesto nadále trvají na výslechu předvolaných voličů, kteří podepsali čestná prohlášení, a zda jsou si vědomi, že voliči budou vypovídat pod svědeckou přísahou. Navrhovatelé trvali na provedení výslechu nejen předvolaných, ale všech 95 voličů, kteří podepsali čestná prohlášení. Odpůrce 2) připomněl, že podle jeho názoru čestná prohlášení trpí řadem nedostatků a neshod. Soud návrhu na výslech všech voličů, kteří podepsali čestná prohlášení, nevyhověl. Za podstatné totiž považoval ověření skutečností, které mohli sdělit právě předvolání svědci.

76. Soud proto následně přistoupil k výslechu svědků. Předvolání svědci byli někteří z voličů, kteří podepsali čestné prohlášení. Současně se jednalo o osoby, které v čestném prohlášení uvedly, že hlasovaly v pátek, a způsobu úpravy volebního lístku, který tvrdily v prohlášení, neodpovídal žádnému volebnímu lístku, který se nacházel ve volební dokumentaci předložené soudu. Soud také z volební dokumentace ověřil, že všichni svědkové se zúčastnili voleb do zastupitelstva obce (v seznamu oprávněných voličů byli „odškrtnuti“). Svědky soud před výslechem poučil, že s ohledem na ústavně zaručenou tajnost volebního práva nemají povinnost soudu sdělovat, jak jej vykonali, tj. komu svůj hlas odevzdali. Pokud se však rozhodnou o této skutečnosti vypovídat, mají povinnost vypovídat pravdivě. Poučil je též o trestních následcích křivé výpovědi. Nikdo ze svědků neodmítl vypovídat a vyslýchaní voliči souhlasili se sdělením skutečností týkajících se výkonu jejich volebního práva.

77. Svědek **Petr Mrkváček** uvedl, že psal a podepsal předložené četné prohlášení. Volil způsobem, jaký je uveden v čestném prohlášení. Podle svého prohlášení volil v pátek 9. 10. 2026. Nebyl nucen k napsání čestného prohlášení. Byl osloven sousedy Sedláčkovými. Jeho motivací bylo, aby vyšla najevo pravda. Nezdály se mu výsledky voleb (nízký počet hlasů pro osoby, které volil). O prohlášení nemluvil s nikým z obce. Během voleb pobýval ve Vysoké – doma, v hospodě, už si nepamatuje. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

78. Svědkyně **Petra Schullerová** vypověděla, že křížkovala 5 kandidátů (Sedláčková, Láska, Jeřábková, Strnad, pátého kandidáta si nepamatuje – vzpomněla si na Sadílka). Lístek vyplňovala

ve volební místnosti. Předložené čestné prohlášení vyplnila a podepsala. K podpisu prohlášení jí nikdo nenutil. Volila v pátek. S čestným prohlášením jí oslovila paní Sedláčková, protože jí bylo zvláštní, že jí hodně lidí říkalo, že jí bude volit, ale pak tomu neodpovídaly výsledky. Svědkyně neměla důvod čestné prohlášení nevyplnit, protože se nestydí za to, koho volila. Bavili se před jednáním o tom, na co by se jich u výslechu mohli ptát. Nemá žádné rodinné vazby ke kandidátům. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení**.** Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

79. Svědek **Martin Šiška** vypověděl, že volil Sedláčkovou, Jeřábkovou, Sadílka, Lásku a Strnada. Hlasoval v pátek. Hlasovací lístek si přinesl z domu a vyplnil ho ve volební místnosti. Nikdo ho nenutil k podpisu čestného prohlášení. Myslí si, že volby mohou být klidně veřejné. Atmosféra voleb nebyla korektní. S čestným prohlášením za nim přišel pan Láska. Neměl s tím problém. Má nepřímé rodinné vazby k panu Láskovi. To, koho volil, nevěděl nikdo, ani jeho manželka, protože se o tom spolu nebavili. Předloženou listinu (čestné prohlášení) sám vyplnil a podepsal. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

80. Svědkyně **Petra Šišková** uvedla, že volila Strnada, Lásku, Sadílka, Sedláčkovou a Petru Jeřábkovou (nebyla si jistá jménem, protože má nového přítele/manžela). Volila v pátek. Nikdo ji nenutil do prohlášení. Neměla co skrývat. Oslovil ji pan Láska (její otec), svědek Šiška je její manžel. Ví, jak manžel volil, protože se o tom bavili. Bavili se o tom spolu až poté, co byli osloveni, aby vyplnili čestné prohlášení. S nikým se nebavila o tom, co má během výpovědi říkat. Předložené čestné prohlášení vyplňovala spolu s manželem, tedy vyplnil ho manžel a ona jen podepsala. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení**.** Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

81. Svědkyně **Ivana Lásková** vypověděla, že volila Strnada, Lásku, Sadílka, Jeřábkovou a Sedláčkovou. Lístek vyplňovala už doma. Pan Láska je její manžel. Nikdo ji nenutil do čestného prohlášení. Chtěla se dozvědět, jak dopadly volby. Čestné prohlášení dostala od manžela. Bylo prázdné, Vyplnila ho sama stejně jako volební lístek. S nikým se nebavila o tom, co bude dnes vypovídat. Se svou dcerou se o tom nebavila. Potvrdila, že předložené čestné prohlášení sama vyplnila a podepsala. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

82. Svědek **Karel Kolář** vypověděl, že volil Sedláčkovou, Jeřábkovou, Sadílka, Zdeňka a Lásku. Podepsal čestné prohlášení, protože mu přišly výsledky voleb podezřelé. Šel k volbám po několika letech, protože kandidovali lidi, co „jakž takž" zná. Nezná paní Sedláčkovou, ale její předky. Jaroslav Láska za ním přišel s čestným prohlášením. Volil v pátek. Doma si připravil čestné prohlášení, pak ho odevzdal panu Láskovi. Nebavil se o tom, co bude u soudu říkat, ale „všude něco lítá". Potvrdil, že předložené čestné prohlášení podepsal. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

83. Svědek **Vojtěch Sedláček** vypověděl, že volil Strnada, Tomáše Franka, Sadílka, Němcovou. Na pátého kandidáta si nevzpomene. Neví, za jakou stranu kandidovala paní Němcová. Volil 4 kandidáty z jedná strany a 1 kandidáta z druhé strany. Volil v pátek. Prohlášení podepsal sám ze své vůle, protože ho výsledky voleb překvapily. Bylo tam podezření z manipulace. Je si jistý, koho volil. Následně si vzpomněl, že volil ještě pana Šedivého. Nezaslechl nic o manipulaci, ale měl podezření. Nezaslechl, že se mělo něco falšovat, nicméně zaslechl, že výsledky voleb nesedí. V obci je málo lidí a znají se. Má rodinný vztah k paní Sedláčkové. S nikým nemluvil o tom, co má dnes říkat. Potvrdil, že předloženou listinu sám vyplnil a podepsal. Soud následně tomuto svědkovi sdělil, že nenašel ve volební dokumentaci žádný volební lístek, který by odpovídal tomu, jak vypověděl, že hlasoval. Neví, jak je to možné. Doufá, že si pamatuje, jak volil, ale je to 5 lidí,

takže si není jistý. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

84. Svědkyně **Simona Pospíšilová** uvedla, že volila ve druhém sloupečku Sedláčkovou, Drozdu a Fraňka, pak ve 3. sloupci Tomáše Fraňka a Lucku Šímovu. Volila v pátek. Čestné prohlášení podepsala dobrovolně. Nestydí se za to, jak volila, takže neměla problém to uvést v čestném prohlášení. Monika Sedláčková ji oslovila s čestným prohlášením, tj. se jí zeptala, zda je ochotna veřejně sdělit, koho volila. Čestné prohlášení bylo prázdné, sama ho vyplnila a podepsala. Její manžel ho předal paní Sedláčkové. S nikým nemluvila o tom, jak bude vypovídat. Potvrdila, že vyplnila a podepsala předložené čestné prohlášení. Soud jí sdělil, že žádný z volebních lístků neodpovídá tomu, jak uvedla na čestném prohlášení. K dotazu soudu uvedla, že si to nedokáže vysvětlit, je si jistá, že volila tak, jak uvedla na čestném prohlášení. Nemá žádný vztah k těm lidem, které volila. Zná je od vidění a tyká si s nimi, ale nemá na ně žádné osobní ani pracovní vazby. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

85. Svědkyně **Dagmar Vlasová** vypověděla, že volila Sedláčkovou, Drozdu, Vlastimil Fraňka a Šímovou. Není v rodinném poměru k žádnému z kandidátů. Motivací k čestnému prohlášení bylo překvapení z výsledku voleb. Zarazilo ji to, protože když se o volbách bavila s lidmi z okolí, tak jí přišlo, že strana Harmonie má šanci na úspěch. Čestné prohlášení jí dal pan Šedivý – nevyplněné. Potvrdila, že vyplnila a podepsala předložené čestné prohlášení. Soud jí sdělil, že žádný z volebních lístků neodpovídá tomu, jak uvedla na čestném prohlášení. Z toho je svědkyně překvapená. Je přesvědčena, že volila tak, jak uvedla na čestném prohlášení. Jen s manželem se bavila o tom, se bude dát na jednání. Jinak o tom s nikým jiným nemluvila. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

86. Svědek **Petr Šedivý** uvedl, že volil Sadílka, Drozdu, Šedivého, Strnada a Lucku Šímovu, Volil v pátek. Karel Šedivý je jeho otec. Otec ho oslovil, zda je ochotný podepsat čestné prohlášení, takže mu to podepsal dobrovolně. Hlasovací lístek vyplnil u sebe doma. Ve volební místnosti byla uprostřed urna, pak komise asi 7-8 lidí. Bylo to na obecním úřadě, uličkou rovně pak doleva a dveře naproti. Neví, jak byla urna zalepená. Potvrdil, že předložené čestné prohlášení sám vyplnil a podepsal. S nikým neřešil, co bude říkat u soudu. Soud mu sdělil, že žádný z volebních lístků neodpovídá tomu, jak uvedla na čestném prohlášení. Nedokáže si to vysvětlit. On volil lidi, které zná, ale nevolil stranu. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

87. Svědkyně **Marie Němcová** vypověděla, že volila v pátek kandidáty Strnada, Šímovou, z další strany paní Jeřábkovou, pana Fraňka a pana Drozdu. Byla požádána, aby podepsala, koho volila, tak to podepsala. Požádala ji o to paní Šímová. Nebyla nijak přesvědčována. Bylo to na jejím uvážení. Paní Šímová je její dcera. V čestném prohlášení zaškrtala ty kandidáty, které zaškrtala na volebním lístku, uvedla tam své jméno, datum narození, podpis. Potvrdila, že vyplnila a podepsala předloženou listinu. Soud jí sdělil, že žádný z volebních lístků neodpovídá tomu, jak uvedla na čestném prohlášení. Opravdu hlasovala tak, jak uvedla. Soud k důkazu provedl originál jejího čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědkyně vypovídala.

88. Svědek **Jaroslav Láska** vypověděl, že z volební strany Souzvuk volil 2 lidi a z Harmonie (Sedláčková, Jeřábková, Strnad, on sám a pan Franěk). Nikdo ho nenutil podepsat čestné prohlášení. Nepředpokládal, co se bude dít. Volební lístek neoznačil zvláštním způsobem úmyslně, ale z nějakého důvodu je čtvrtý křížek znatelně slabší než ostatní, tj. u jeho vlastního jména. Lístek vyplňoval doma za přítomnosti manželky. Čestná prohlášení připravili lídři neúspěšných stran, protože se na ně obraceli lidé, kteří je měli volit, ale neměli zaznamenány hlasy. Neví o tom, že by volby někdo hlídal, ví že tam byla policie.

89. Svědek **František Sadílek** vypověděl, že svůj volební lístek označil tím způsobem, že v datu voleb uvedeného v záhlaví 9. 10. devítku propíchnul propiskou. Ve volbách sám kandidoval. Čestná prohlášení vypracovala paní Sedláčková. Nelíbilo se jim, že byl určitý počet lidí, kteří nevolili Naší Vysokou, ačkoliv ta měla vysoký počet hlasů. Hlasoval pro pana Strnada, Jeřábkovou, Lásku, Sedláčkovou a Šímovou. Soud k důkazu provedl originál jeho čestného prohlášení. Shodovalo se s tím, jak svědek vypovídal.

90. Následně zástupkyně navrhovatelů uvedla, že je zde obrovská pochybnost, a to velké množství lístků, které se ve volební urně nevyskytují. Mělo by být znalecky zkoumáno, zda bylo možné urnu technicky otevřít. Úkolem soudu není zjistit, jak k hrubému ovlivnění voleb došlo. Má používat všechny důkazní prostředky, které má k dispozici. Výslechy voličů byli jisté, přičemž jejich volební lístky se v urně nevyskytují. Pokud nebylo osvětleno, jak byla volební urna otevřena, bude nutné vyslechnout občanů více. Pokud nestačilo soudu vyslechnout voliče s unikátními lístky, měl by ve výsleších pokračovat. Urna byla jednoznačně přelepena jen zepředu, volební komise se neshoduje, jak byla přelepena. Mohla být použitá jiná volební urna, kam se dokumentace přemístila. To už je věcí orgánů činných v trestním řízení. Volební soud má zjišťovat, zda existují důvodné pochybnosti. O tom, že došlo k manipulaci, svědčí též to, že problematické hlasy pochází z pátku. V případě že je problémem s výslechem velkého množství svědků, nechť vyslechne jen ty, kteří volili v pátek.

91. Odpůrce 1) se k provedenému dokazování nevyjádřil.

92. Odpůrce 2) má za to, že je zde dostatek judikatury, která zdůrazňuje přísné procesní lhůty. Nelze snižovat důkazní standard. Jsou předkládány vágní spekulace o tom, jak mohlo být manipulováno s urnou. Žádné znalecké zkoumání s ohledem na rychlost řízení není možné. Někteří svědci si nebyli zcela jisti, zda hlasovali tak, jak hlasovali. Pro pár voličů nelze rušit hlasování.

93. V konečném návrhu navrhovatelé uvedli, že ačkoliv bylo 139 volebních lístků navíc, zbylo jich jen 36. Z výslechů členů volební komise, však vyplynulo, že byly rozdány jen nižší desítky lístků. Svědci uvedli maximálně 20. Chybí tedy 83 lístků, u 63 lidí z pátku bylo předloženo čestné prohlášení, 12 voličů z pátku volilo unikátním způsobem. To je nutné ověřit. Není zřejmé, zda byl nalezen propíchnutý volební lístek, a není známo, jak byly vyplněny lístky pro odpůrce 1). Úřední obálky s odevzdanými lístky nejsou zalepené. Vyměnit dokumentaci během noci je proto jednoduché. Co se týká atmosféry v obci, třetina voličů byla ochotna podepsat čestné prohlášení a všichni potvrdili, že čestné prohlášení podepsali dobrovolně. Nikdo je k podpisu čestných prohlášení nepřesvědčoval. Navrhovatelé nejsou schopni unést důkazní břemeno které na ně klade soud. Navrhovatelé v noci z pátku na sobotu u urny nebyli. To by měly zjišťovat orgány činné v trestním řízení. Soud má z důkazů vyvodit, zda hlasování proběhlo v pořádku, či nikoliv. Pokud má soud ještě pochybnosti, měl by pokračovat v dokazování, lhůta určená zákonem je pouze pořádková.

94. Odpůrce 1) v konečném návrhu ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

95. Odpůrce 2) má za to, že nebylo provedeno k důkazu nic, co by svědčilo o neplatnosti hlasování. Soud provedl precizní výpočty a nelze uvažovat o tom, že došlo k hrubému ovlivnění voleb.

Posouzení soudem

Obecná právní východiska

96. Ustálená judikatura Ústavního soudu vychází z demokratického principu legitimity veřejné moci, podle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 Ústavy). Pro volební soudnictví proto platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu

vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). České volební soudnictví přitom nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04).

97. Řízení ve věcech volebního soudnictví vychází z ústavního principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality), přičemž možnou příčinnou souvislost nelze vykládat jako pouhou abstraktní možnost. Z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod vyplývá právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období. Rozhodnutí voličů může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, a ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14).

98. Judikatura NSS (např. usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS), vymezila v obecné rovině tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti: **1. nezákonnost,** tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících; **2. vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidátů**, jejichž zvolení je napadeno volební stížností a **3. zásadní intenzita této protizákonnosti**, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu kandidátů. Podmínky pro vyhovění volební stížnosti byly dále zpřísněny novelou volebních zákonů provedenou zákonem č. 322/2016 Sb. Zásah volebního soudu již není podmíněn pouhou potencialitou vlivu zjištěné protizákonnosti na výsledek voleb, hlasování či volby kandidáta, nýbrž je nutné, aby porušení zákona výsledek skutečně ovlivnilo, a to hrubým způsobem (v podrobnostech viz body 19 až 23 usnesení NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018-33, č. 3717/2018 Sb. NSS).

Tvrzené vady volební kampaně

99. Soud se nejprve zabýval tou částí návrhové argumentace, která směřovala k tvrzené neplatnosti voleb. Pokud by totiž shledal tuto argumentaci důvodnou, bylo by již nadbytečné zabývat se věcně argumentací ohledně neplatnosti hlasování. V důsledku vyhovění návrhu požadujícímu prohlášení neplatnosti voleb by totiž došlo k opakování celého volebního procesu, tedy včetně hlasování.

100. S ohledem na termín vyhlášení voleb se na volební kampaň zákon o volebních kampaních (§ 31 tohoto zákona *a contrario*).

101. Podle § 2 odst. 1 zákona o volebních kampaních se volební kampaní rozumí jakákoliv propagace kandidující volební strany nebo jejího kandidáta nebo volební agitace ve prospěch nebo neprospěch kandidující volební strany nebo jejího kandidáta. Volební kampaň začíná dnem vyhlášení voleb, nejdříve však 150 dnů před uplynutím stávajícího volebního období, a končí dnem, ve kterém bylo ukončeno hlasování.

102. Podle § 2 odst. 2 zákona o volebních kampaních se propagací nebo agitací podle odstavce 1 rozumí veřejné jednání určené na podporu kandidující volební strany nebo jejího kandidáta, nebo zaměřené proti nim, anebo sloužící v jejich prospěch nebo neprospěch, včetně jakékoliv doprovodné a související akce, za které se poskytne nebo obvykle poskytuje úplata.

103. Podle § 3 odst. 1 zákona o volebních kampaních musí volební kampaň probíhat *čestně* a *poctivě*.

104. Podle § 4 odst. 3 věty první zákona o volebních kampaních *nelze k volební kampani bezúplatně využívat lidské, finanční, materiální a nemateriální zdroje* státu nebo jiné osoby veřejného práva nebo právnické osoby, která je ovládána státem nebo jinou osobou veřejného práva; tím nejsou dotčeny práva a povinnosti plynoucí z jiných právních předpisů.

105. Ve zvláštní části důvodové zprávy k § 2 zákona o volebních kampaních (sněmovní tisk č. 778/0, 9. volební období, dostupná z www.psp.cz) se uvádí, že *„*[j]*e zřejmé, že veřejní činitelé, kteří kandidují ve volbách, se při výkonu svých funkcí zčásti ocitají v režimu volební kampaně.“* […] *„Při veřejném vystupování v době volební kampaně musejí kandidující veřejní činitelé dbát na to, aby v kampani nevystupovali z titulu své funkce. To přirozeně neznamená, že by nesměli při tomto vystupování svou funkci uvádět. Jak v této věci uvedl Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 73/04, bylo by absurdní upřít veřejným činitelům a úředním osobám možnost angažovat se ve volební kampani. Za odlišující kritérium lze dle Ústavního soudu považovat použití prostředků, které jiný občan použít nemůže a které by dodávaly vystupování činitele punc oficiality. Použití takových prostředků ve volební kampani je nepřípustné.“*

106. Přestože zákon o volebních kampaních výslovně zakotvil pravidlo, že volební kampaň musí probíhat čestně a poctivě, smyslem soudního přezkumu voleb není zajištění řádného průběhu volební kampaně, ale odstranění pouze takového případného narušení volebního procesu, které hrubě ovlivnilo jeho výsledky (usnesení NSS ze dne 10. 7. 2024, č. j. Vol 17/2024-59). Je třeba vycházet z principu, že rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu prokazatelně způsobily, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát (nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 73/04).

107. Podle § 4a tiskového zákona vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.

108. Jak zdůrazňuje Ústavní soud, úkolem volebního soudu je ochrana objektivního volebního práva, nikoliv ochrana subjektivního volebního práva jednotlivce. Jak již bylo řečeno, v zásadě neexistují žádné absolutní volební vady – všechny možné vady volebního procesu a pochybení v něm je třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového (nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2019, sp. zn. I. ÚS 4178/18, bod 72-77).

109. K prohlášení voleb za neplatné přitom může dojít na základě jednoho intenzivního či vícera méně intenzivních porušení volebního zákona, pokud by měly za následek, že by voliči rozhodli jinak a došlo by k odlišnému rozdělení mandátů. V této souvislosti je třeba hodnotit i načasování jednotlivých skutků, přičemž intenzita protizákonnosti je vyšší, pokud protikandidát již nemůže na skutek efektivně reagovat (usnesení NSS ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 44/2013-72).

110. K nezákonné volební kampani a jejímu vlivu na výsledek voleb je zásadní již zmíněný nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 4178/18 a jeho usnesení ze dne 9. 8. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1767/19, týkající se zrušení obecních voleb ve Strakonicích. V odkazované věci představovala nezákonnost skutečnost, že vládnoucí politická reprezentace omezila podmínky pro vedení volební kampaně konkurence (v podobě možnosti publikovat v radničním periodiku a možnosti vyvěsit předvolební inzerci na městském majetku), zatímco sama těchto možností plně využívala. O intenzitě této nezákonnosti, délce jejího trvání a jejím dopadu na možnost konkurenčních stran propagovat se politickou reklamou ve veřejném prostoru nebylo po řádném zjištění skutkového stavu pochyb. Ústavní soud v souvislosti s touto věcí formuloval zásadní východiska, z nichž mají

volební soudy při zjišťování, zda došlo k ovlivnění volebního výsledku a jak hrubě byl ovlivněn, která soud v podstatných rysech reprodukoval výše.

111. Soud se seznámil s obsahem 25. vydání Vysockého zpravodaje. V úvodních článcích se v něm vyjadřují starostka Ing. Jana Krejčová a 1. místostarostka Mgr. Martina Heroldová. Zmiňují přechozí vedení obce z doby před osmi lety a podivují se nad tím, že na kandidátkách navrhovatelů a) a b) se objevují stejné osoby. Narážejí na to, že některý z kandidátů tehdy získal velký počet hlasů, následně si *„nemohl vybrat funkci, jakou by chtěl vlastně zastávat“*, až nakonec nechal zastupitelstvo na holičkách a úřad svévolně upustil. Není tedy jasné, zda nynější kandidáti v případě zvolení funkci přijmou. To u odpůrce 2), tedy strany NAŠE VYSOKÁ, nehrozí, neboť *„Kdo postoupí, postoupí. My si vážíme svých občanů a jejich hlasů a nehodláme s nimi manipulovat v rámci kandidátky“*. U ostatních kandidátů je podle místostarostky motivací ke kandidatuře *„uražená ješitnost, vztek anebo pocit jakéhosi ukřivdění“*. Starostka dále obsáhle poukazovala na to, že bývalý starosta Zdeněk Strnad jí při nástupu do funkce předal jen prázdnou SIM kartu, prázdnou e-mailovou schránku bez kontaktů, složky byly vytvořeny až v roce předání funkce (2018). Následně se muselo nové vedení zabývat vodohospodářskými projekty v obci, přičemž pan Strnad je stále jen kritizoval, až z toho byla starostka hospitalizována. V tomto duchu pokračuje text, který je zakončen tím, že zhotovitel vodovodu si v obci posléze koupil dům a je velkým podporovatelem odpůrce 2) ve volbách: *„Svoji podporu nám již několikrát vyjádřil veřejně na zasedání zastupitelstva“*.

112. V tiskovině jsou dále uvedeny informace o obecním rozpočtu a jejím hospodaření (rubrika *„Kde ty peníze všechny jsou“*) s pochvalným výčtem úspěchů v podobě investic *(„A i přes tyto výdaje jsme obec dále rozšířili o:“*). Toto shrnutí starostka uzavřela úvahou, že kdyby si minulé vedení obce při dobrovolném odchodu z funkce nevyplácelo odměnu (v tiskovině vyčíslenou), mohlo by současné vedení hospodařit s rozpočtem o půl milionu vyšším. Tiskovina dále pokračuje informacemi o rekonstrukci pomníku, diskuzemi ze zastupitelstva, auditem výstavby vodovodu, informacemi o obecních akcích atd.

113. Soud uvedenou tiskovinu na základě úvodních citací a celkového textu jednoznačně hodnotí jako volební propagaci odpůrce 2) ve smyslu zákona o volebních kampaních. Nejde o prosté shrnutí uskutečněných projektů za dané volební období, jak tomu jistě v obdobných obecních periodicích běžně bývá. Obecně není v rozporu se zákonem, pokud končící zastupitelstvo (představitelé obce) shrne a připomene skutečnosti, které se udály v posledních letech a které určitým způsobem zasáhly do života občanů, kteří jsou si těchto skutečností sami vědomi. Slovo starostky a místostarostky obce v daném případě nicméně přímo útočí na ostatní kandidáty, kteří podle porozumění soudu byli v zastupitelstvu obce dříve. Přitom zpochybňuje motivaci k jejich kandidatuře, negativně hodnotí kroky učiněné v rámci funkčního období, kdy zastávali funkce zastupitelů, a popisuje negativní okolnosti převzetí funkcí od bývalého zastupitelstva. Jde tedy o propagaci odpůrce 2) [volební strany NAŠE VYSOKÁ] a současné starostky obce, která kandidátku odpůrce 2) vede, ve smyslu § 2 odst. 1 a 2 zákona o volebních kampaních.

114. Z vyjádření navrhovatelů i odpůrce 2) přitom vyplývá, že navrhovateli c), bývalému starostovi obce Vysoká u Příbramě, nebyl následně dán prostor se prostřednictvím oficiálních kanálů obce k tvrzením obsaženým ve Vysockém zpravodaji vyjádřit, ačkoli o to výslovně požádal. Právě v tomto ohledu soud shledal nezákonnost v podobě porušení zásady rovného zacházení s kandidujícími subjekty, resp. v nerovnosti přístupu k oficiálním obecním informačním kanálům. Byl proto splněn první předpoklad vyhovění volební stížnosti.

115. Soud se zabýval i porušením § 4 odst. 3 zákona o volebních kampaních, tedy zda byli k propagaci odpůrce 2) využity finanční, materiální či jiné zdroje osoby veřejného práva.

116. Odpůrce 2) ke svému vyjádření ze dne 29. 10. 2026 přiložil odpověď obce Vysoká u Příbramě na žádost o informace podanou navrhovatelem c). V té obec uvádí, že na přípravu, výrobu, tisk, distribuci ani na grafické zpracování, korektury či další služby související s tímto posledním vydáním zpravodaje nevynaložila žádné finanční prostředky ze svého rozpočtu. Údajem o celkových nákladech a nákladech v rámci hrazení nákladů ze strany soukromého subjektu obec nedisponuje. Dodavatelem měla přitom být společnost Reklama Straka. Z tohoto důvodu obec nedisponuje vyčíslením jednotlivých položek nákladů.

117. Z výpovědi starostky vyplynulo, že Vysocký zpravodaj byl v minulosti vždy hrazen z obecního rozpočtu. Pro letošní rok se však rozhodli využít soukromého financování, protože očekávali negativní reakce a problémy právě v souvislosti s blížícími se volbami a napjatou atmosférou v obci. Soud danou situaci vykládá tak, že pro eliminaci možných „problémů" vyplývajících z reakcí na obsah zpravodaje osoby, které se podílejí na jeho vytváření, uměle preventivně přenesly náklady na externí subjekt. Tento „zastírací manévr" však nic nemění na tom, že na vytváření obsahu, jeho úpravě, kompletaci a konečně i distribuci apod. se podílely osoby, které byly ve vedení obce (zejména místostarostka a starostka, která tento způsob vytváření dané tiskoviny popsala při ve své svědecké výpovědi). I přesto, že jde o tiskovinu (jednorázově a formálně) financovanou ze soukromých prostředků, bylo podle soudu porušeno pravidlo nestrannosti již tím, že se zcela zřetelně prezentuje jako obecní zpravodaj. V tiráži je výslovně uvedeno, že ji vydává obec, která odpovídá za korektury zpravodaje a společnost Reklama Straka zajistila (jen) grafické zpracování a tisk. Příspěvky a připomínky mají být zasílány na e-mailovou adresu obec@vysokaupribrame.cz, případně vhazována do schránky obecního úřadu.

118. Pro účely rozhodnutí soudu proto není podstatné, zda měl být v dané věci aplikován tiskový zákon a zda byl případně tento zákon porušen, neboť již z dosavadních zjištění je patrné, že je zde prvek nezákonnosti. Neprováděl proto k důkazu předcházející čísla Vysockého zpravodaje (ročníky 2023 a 2024), ani historické vydání z roku 2014, která navrhl odpůrce 2) k prokázání toho, že je tento zpravodaj vydáván jen jednou ročně, a proto se na něj tiskový zákon neaplikuje, resp. toho, co je standardně obsahem článků ve zpravodaji.

119. Obecní zpravodaj nesmí sloužit výlučně k prezentaci činnosti stávajícího vedení obce, aniž by dal prostor i pro oponentní názory. Soud proto konstatuje, že v tomto případě shledává porušení zásady rovného zacházení s kandidujícími subjekty ohledně přístupu do vydání obecního zpravodaje a zásady neutrality, a tedy i naplnění první podmínky z výše uvedeného algoritmu přezkumu voleb.

120. Soud se proto zabýval dále druhým předpokladem, tedy vztahem mezi touto nezákonností a výsledkem voleb. Soud přitom shledal vztah mezi výslednou podobou zpravodaje (obsahující pouze prezentaci kandidátů jedné volební strany) a volebním výsledkem [volební strana odpůrce 2) získala všech 5 mandátů]. Jelikož přitom nelze *a priori* vyloučit možný příčinný vztah mezi konečnými výsledky voleb a kampaní vedenou v obecním periodiku, považoval za splněný i druhý předpoklad.

121. Neshledal však, že tato nezákonnost dosahovala takové intenzity, že by mohla *hrubě* ovlivnit výsledky voleb. Přesto, že v poměrech malé obce, jakou je Vysoká u Příbramě, lze mít za to, že byť i malé množství hlasů je schopno ovlivnit výsledné rozdělení mandátů, nejedná se o jediný aspekt, ale je zapotřebí skutkový stav hodnotit komplexně. V poměrech malé obce (méně než 300 oprávněných voličů, tj. patrně ne více než 200 domácností) jsou voliči velmi dobře schopni po celé volební období sledovat, jak zastupitelstvo obec spravuje. Členy zastupitelstva je možné v menších obcích každodenně konfrontovat s jejich prací v orgánech územního samosprávného celku. Průměrný volič v obci je schopen vyhodnotit, jak se činnost končícího zastupitelstva reálně dotkla jeho života a zdali byla vykonávána v zájmu obce a jejích občanů.

122. Ačkoliv zpravodaj byl voličům doručen pouhé dva dny před volbami (přesně 7. 10. 2026), soud je také toho názoru, že daná skutečnost stále poskytla opozičním stranám prostor na situaci reagovat. Byť nebyl navrhovateli c) umožněn přístup k oficiálním informačním kanálům obce, mohl na tvrzení reagovat jiným způsobem (např. skrze vlastní sociální sítě či písemně doručit do schránek voličů vlastní stanovisko).

123. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že ačkoliv jednoznačně byla porušena pravidla vedení volební kampaně, nešlo o porušení takové intenzity, aby mohlo dojít k hrubému ovlivnění výsledku voleb. Soud proto k prohlášení jejich neplatnosti nepřistoupil (obdobně též usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 10. 2022, č. j. 51 A 75/2022-65, zejm. body 22-24) a výrokem I tohoto usnesení návrh na neplatnost voleb zamítl.

124. K rozsáhlé návrhové argumentaci navrhovatele e) ohledně nedostatečnosti právních prostředků ochrany čestnosti a poctivosti volební kampaně musí soud konstatovat, že rozhoduje v mezích právního řádu. Není zákonodárným orgánem a není v jeho kompetenci měnit stávající právní úpravu. Úkolem volebního soudu není posuzovat zákonnost voleb pohledem úvah *de lege ferenda*. Proto se soud k této argumentaci nijak nevyjadřuje.

Tvrzená manipulace s volební dokumentací

125. Soud se proto dále zabýval návrhovou argumentací směřující k neplatnosti hlasování. Tu navrhovatelé zakládají na tvrzení, že muselo být manipulováno s volební dokumentací, což dovozují jednak z několika dílčích tvrzení ohledně údajně nesprávného postupu okrskové volební komise a nedostatečného zabezpečení volební schránky, a současně z předložených 95 čestných prohlášení voličů, jejichž obsah nekoresponduje s vyhlášenými výsledky voleb (jejich originály včetně dalšího čestného prohlášení navrhovatelé předložili při jednání soudu dne 5. 11. 2026).

126. Podle oficiálně zveřejněných výsledků se voleb zúčastnilo 248 voličů (tomuto počtu voličů odpovídá počet vydaných úředních obálek a hlasovacích lístků) z celkového počtu 298 oprávněných voličů. Bylo odevzdáno 244 obálek a 241 hlasovacích lístků s platnými hlasy.

127. Odpůrce 2) získal celkem 927 hlasů, zatímco navrhovatel b) získal 137 hlasů a navrhovatel a) 134 hlasů. Navrhovatelé tvrdí, že z předložených čestných prohlášení plyne, že navrhovatel b) měl získat minimálně 227 hlasů a navrhovatel a) 209 hlasů. To odpovídá tomu, že navrhovatel b) měl dostat minimálně o 90 hlasů (cca 66 %) a navrhovatel a) o 75 hlasů (cca 56 %) hlasů více, než bylo spočteno.

128. Soud se při posouzení této návrhové argumentace držel shora citovaných judikaturních východisek. Zohlednil také judikaturu správních soudů a Ústavního soudu, ze které vyplývá, že volební proces je založen na jeho neopakovatelnosti. Voliči se vždy rozhodují podle aktuální situace a nálady ve společnosti, jsou ovlivněni volební kampaní, k jejich rozhodování mohou přistupovat rozličné ekonomické a třeba i zahraničněpolitické události, a opakování voleb (hlasování) proto vždy znamená konání voleb nových, za zcela odlišných okolností, než byly ty původní. Neplatí tedy, že konáním nových, případně opakovaných voleb (hlasování) dojde k prověření skutečné vůle voličů, a tedy k odstranění původních pochybností. Tyto nové volby jsou totiž vždy originální a tím, že v nich může zvítězit někdo jiný než ve volbách původních, totiž vůbec nemusí být potvrzeno, že původní volby byly vyhodnoceny chybně. Volební soud proto být musí při úvahách o zrušení volebního výsledku velmi *zdrženlivý*. Ke zrušení by měl přistoupit jen tehdy, dospěl-li k pevnému přesvědčení, že bez zjištěné nezákonnosti by s největší mírou pravděpodobnosti volby dopadly odlišně (usnesení NSS ze dne 23. 11. 2010 č. j. Vol 67/2010-47). Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, konstatoval, že „*s výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu.*“

129. Jak konstatoval Ústavní soud v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, lid je zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů.

130. Důkazy k vyvrácení tohoto předpokladu pak musí předložit právě ten, kdo vady volebního procesu namítá (usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/14, bod 26). Je to navrhovatel, koho stíhá břemeno tvrzení a břemeno důkazní. NSS v usnesení č. j. Vol 82/2006-51, nicméně konstatoval, že „*striktní požadavek na předložení relevantních důkazních prostředků navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastni sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v daném případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobilá vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb.*“ Stejný názor zaujal Ústavní soud v usnesení ze dne 22. 1. 2019, sp. zn. II. ÚS 4169/18. S ohledem na to, že navrhovatel nemá přístup k volební dokumentaci, postačí, nabídne-li soudu *zvlášť významnou indicii* vyvolávající pochybnosti o správnosti výsledků zjištěných volebními orgány.

131. Soud považoval tvrzení obsažená v návrhu za dostatečně silné indicie, které mohly vyvolat pochybnosti o správnosti výsledků zjištěných volebními orgány, resp. řádnosti hlasování. V prvé řadě šlo o četná tvrzení týkající se nestandardností v činnosti volební komise a nedostatečného zabezpečení volební schránky. Navrhovatelé k nim jako důkaz navrhovali zejména výslech členů volební komise. Protože tato tvrzení nebyla zjevně irelevantní, soud nemohl důkazní návrhy k jejich prokázání bez dalšího odmítnout, a musel je tedy provést při jednání. Tato první skupina tvrzení pak byla doprovázena velkým množstvím čestných prohlášení voličů, kteří uvedli, že volili takovým způsobem, který ve svém souhrnu neodpovídá zjištěným volebním výsledkům. Podle usnesení NSS ze dne 22. 10. 2014, č. j. Vol 18/2014-46, přitom může být zvláště významnou indicií vedoucí k ověření volebních výsledků v určitém volebním okrsku písemné prohlášení několika voličů, že volili určitého kandidáta, který ovšem podle oficiálních výsledků nezískal počet hlasů odpovídající tomuto prohlášení. Předestřené indicie proto soud považoval ve svém souhrnu za relevantní a zvlášť významné, aby se návrhem věcně zabýval a přistoupil též k přezkumu předložené volební dokumentace.

132. Zaprvé se tedy soud zabýval tvrzenými okolnostmi nakládání s volební schránkou a volební dokumentací. Na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že tato tvrzení nebyla prokázána.

133. Dokazováním se vyjasnilo, že Ministerstvo vnitra v letošním roce předpokládalo distribuci volebních lístků s rezervou 30 %, oproti dřívějším 60 %. Na tuto skutečnost upozornil jednotlivé obce odpůrce 1) jako registrační a volební úřad (e-mail ze dne 17. 9. 2026), přičemž obsah této informace téměř doslovně odpovídá textu písemného upozornění distribuovaného obcí Vysoká u Příbramě (že letos je nedostatek volebních lístků, a voliči by proto měli přijít do volební místnosti s lístky, které jim byly distribuovány do jejich schránek). Je tedy zjevné, že toto upozornění nebylo „vlastním výmyslem“ současného vedení obce, které by nemělo reálný podklad a které by snad mělo sloužit k tomu, aby ve volební místnosti zůstalo co nejvíce rezervních volebních lístků (což by podle navrhovatelů mohlo umožnit manipulaci s volební dokumentací). Distribuce písemného upozornění voličům před konáním voleb ohledně nedostatku volebních lístků obsahující výzvu, aby si voliči přinesli volební lístky z domu, nijak neprokazuje případnou manipulaci s volební dokumentací.

134. Nebyla prokázána ani tvrzení navrhovatelů ohledně nedostatečného zabezpečení volební schránky. Navrhovatelé v návrhu uváděli, že schránka byla přemístěna z volební místnosti do

„prostoru schodiště za vstupními dveřmi, tedy do prostoru, který nebyl samostatně uzamčen a do něhož bylo možné vstoupit po otevření vstupních dveří budovy“. Toto tvrzení však bylo jednoznačně vyvráceno. Z provedeného dokazování (zejména z výpovědí členů volební komise a fotodokumentace z prostor obecního úřadu) vyplynulo, že volební schránka byla po ukončení pátečního hlasování zapečetěna i v části otvoru pro vhazování volebních lístků a za přítomnosti všech členů okrskové volební komise přemístěna společně s veškerou další volební dokumentací i přenosnou volební schránkou do prostoru za dveřmi vedoucími do obecního úřadu (nešlo tedy o vstupní dveře do budovy, ale až o dveře nacházející se uvnitř budovy, za nimiž se nacházejí schody do prvního patra, kde jsou kanceláře obecního úřadu).

135. Členové volební komise shodně vypověděli, že volební schránka byla v tu dobu zapečetěna, uzamčena, všechny tři klíče od zámku měl u sebe přes noc člen volební komise nominovaný za navrhovatele a). Po uložení volební schránky na dané místo došlo k zakódování dané části objektu, uzamčeny a zapečetěny dveře, následně byla uzamčena ještě mříž před těmito dveřmi. Poté členové volební komise opustili celou budovu, která byla také zakódována a uzamčena. V sobotu ráno se všichni členové volební komise sešli před budovou obecního úřadu, všichni byli přítomni odemykání vstupních dveří, mříže, odpečetění dveří, za nimiž byla uložena volební schránka, jejich odemčení, odkódování prostor a vyjmutí volební schránky včetně volební dokumentace z prostor za dveřmi. Členové volební komise potvrdili též to, že zapečetění dveří nebylo porušeno a volební schránka nejevila známky poškození. Pečetě byly nedotčeny a i zámek byl na svém místě. Porušena nebyla ani pečeť na dveřích volební místnosti. Následně členové volební komise viděli, jak její místopředsedkyně (prstem) upravila pečeť na víku schránky tak, aby do ní bylo možno vhazovat volební lístky. Z vyjádření obecního úřadu také vyplynulo, že celá budova je na několika místech (jak ve spodním, tak v horním patře) zajištěna pohybovými čidly a kamerami (záznamy již v době rozhodování soudu neexistovaly, přičemž jejich včasné vyžádání navrhovatelé nenavrhli). Žádné spuštění čidel nebo alarmu v noci z pátku na sobotu nebylo zaznamenáno. A zapisovatelka volební komise vypověděla, že v pátek nebyl na obecním úřadu přítomen žádný zaměstnanec, do prvního patra chodila jen ona „pro hrníčky“ a vždy pak zamkla dveře, takže se do prostor obecního úřadu nikdo nemohl dostat. V tomto kontextu proto soud nepovažuje ani za pochybení, pokud volební komise před uložením volební schránky detailně neprozkoumala prostory prvního patra (je-li toto patro taktéž opatřeno pohybovými čidly a podle zapisovatelky se v něm nikdo nemohl nacházet). Tento závěr však absolutně nevylučuje možnost, že se přesto v prostorách obecního úřadu mohla nějaká osoba nacházet; to však prokázáno nebylo.

136. Soud tedy nespatřuje v postupu volební komise žádný rozpor s její povinností dostatečně zabezpečit volební schránku ve smyslu § 47 zákona o správě voleb.

137. Za zcela nerelevantní ve vztahu k možné manipulaci s volební schránkou považoval soud tvrzení ohledně údajného psychického rozpoložení předsedkyně volební komise, resp. zapisovatelky, při předání výsledků u volebního úřadu. V tomto okamžiku již byl proces voleb, hlasování i zjišťování jeho výsledků prakticky u konce a soudu není zřejmé, jak by okolnost týkající se psychického stavu předsedkyně volební komise mohla prokázat předchozí děje.

138. Soud nezpochybňuje (a bylo to též prokázáno nejen výpověďmi, ale též vyjádřením policie), že v první den voleb odpoledne došlo k intervenci starostky u volební komise a že Ing. Drozdovi byla udělena výtka. Nebyl však prokázán žádný vliv této skutečnosti na fungování volební komise, případně na následné nakládání s volební dokumentací či nesrovnalostmi při přepočtu volebních lístků. Členové volební komise i sám Ing. Drozda vypověděli, že byl přítomen při všech úkonech, kterými volební komise nakládala s volební dokumentací, a účastnil se též sčítání hlasů pro volby do zastupitelstva obce.

139. Nakonec, jak uvádějí sami navrhovatelé, případné příbuzenské či jiné vztahy mezi členy volební komise samy o sobě nesvědčí o tom, že by byla činnost komise nezákonná. Navrhovatelé přitom žádné konkrétní důsledky rodinných vazeb mezi některými členy volební komise vůbec nepopsali. Soud se proto touto otázkou dále nezabýval.

140. To, že nebyla uzamčena volební místnost, jak potvrdili někteří ze svědků, také v daném případě nenasvědčuje nic ohledně manipulace s volební dokumentací. Ve volební místnosti totiž podle shodného tvrzení vyslechnutých členů volební komise žádná dokumentace nezůstala, ale byla uložena spolu s volební schránkou. Nadto dveře do volební místnosti byly zapečetěny a ráno byla pečeť neporušená.

141. Dokazování přesto odhalilo dílčí nesrovnalosti v postupu okrskové volební komise. Její členové se rozcházeli v počtu pásek použitých k zapečetění volební schránky a především v přesném označení míst, na nichž měly být umístěny. Soud při jednání stran otázky zapečetění provedl důkaz nedatovanými fotografiemi z volební místnosti, které dle tvrzení jejich předkladatelky (svědkyně – starostky) pocházejí z letošních voleb. Z nich je patrné jen zapečetění dvěma páskami na přední straně schránky. Fotografie ale detailně nezachycují jedno z bočních stran a zadní stranu schránky. Z hlediska skutečného rozsahu zapečetění z nich proto nelze mnoho usuzovat. Navrhovatelé se k otázce zapečetění podrobněji vyjádřili až v podání ze dne 8. 11. 2026, tedy po jednání soudu. Je přitom nutno zdůraznit, že navrhovatel ve volebních věcech je povinen uvést všechny skutkové a právní důvody návrhu ve lhůtě pro jeho podání (nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19). Navrhovatelům nic nebránilo, aby nedostatečnost zapečetění namítali již v návrhu, neboť členy volební komise byly i dvě osoby delegované za navrhovatele a) a b), kteří mohli mít nejlepší povědomí o skutečném způsobu zapečetění volební schránky. Soud se proto těmito opožděně uplatněnými tvrzeními podrobněji nezabýval a podpůrně zohlednil jen to, co vlastně „náhodou“ vyplynulo z dokazování provedeného při jednání.

142. Rozdílné byly také výpovědi ohledně uložení nepoužitých úředních obálek: podle místopředsedkyně měly být v krabici s volební dokumentací, podle zapisovatelky byly uschovány na obecním úřadu pro senátní volby (což je v rozporu s § 63 odst. 1 zákona o správě voleb, podle kterého po ukončení hlasování okrsková volební komise zabezpečí zbylé úřední obálky a nepoužité hlasovací lístky; úřední obálky pak mají být do 30 dnů od okamžiku uvedeného v § 9 odst. 3 vyhlášky č. 353/2025 Sb., o provedení zákona o správě voleb, protokolárně zničeny - případné použití úředních obálek určených pro volby do zastupitelstva obce pro druhé kolo senátních voleb se tak nepředpokládá). Obecní úřad obdržel 300 obálek, voličům jich bylo vydáno 244 a ve volební dokumentaci byly nalezeny dvě; zbývajících 54 obálek v ní nebylo uloženo.

143. Jisté pochybnosti má soud také ohledně počtu nevyužitých hlasovacích lístků. Jak vyplynulo z dokazování, obci bylo dodáno 387 hlasovacích lístků. Oprávněných voličů bylo 298. Jako rezerva pro volební místnost jich tedy po distribuci do domácností zbylo 89. Ve volební dokumentaci soud nalezl 36 nepoužitých hlasovacích lístků. Z toho plyne, že 53 lístků mělo být rozdáno v průběhu voleb. Vyslechnutí členové volební komise nebyli schopni k dotazům soudu přesně určit, kolik volebních lístků v průběhu voleb se rozdalo. Jediný konkrétnější údaj sdělila předsedkyně volební komise, a to přibližně 20 lístků. Pokud by z něj soud vycházel, vyvstává otázka přibližně 30 chybějících volebních lístků. Odpůrce 2) se tuto skutečnost objasnit v podání ze dne 5. 11. 2026, tedy až po jednání soudu. Ani zde soudu není zřejmé, proč odpůrce 2) uvedená tvrzení nepředestřel již při jednání soudu, během něhož byli právě na otázku počtu rozdaných a zbývajících hlasovacích lístků tázáni. Vyslechnuta byla i svědkyně Mauleová (zapisovatelka), jejíž výslech odpůrce 2) navrhuje k prokázání, kolik lístků bylo využito pro školení a přípravu komise, případně rozdáno náhradou občanů. Odpůrce 2) měl při jednání možnost klást všem svědkům otázky. Příležitost prokázat skutečnosti tvrzené v podání ze dne

5. 11. 2026 tedy promarnil, neboť dané svědkyni otázky v tomto směru nepoložil (a soudu nemohly být okolnosti takového nakládání s hlasovacími lístky v dané době známy, proto se na ně sám nedoptával). Jak plyne z již citovaného nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 35/19, soud je oprávněn odmítnout důkazní návrh, pokud jej nelze provést, aniž by překročil lhůtu, v níž má rozhodnout. To je právě případ návrhu na provedení opakovaného výslechu svědkyně Mauleové. Soud shrnuje, že otázka, jak bylo skutečně naloženo s přibližně 30 hlasovacími lístky, zůstala v řízení neobjasněná.

144. Soud shrnuje, že tyto nedostatky samy o sobě neprokazují nezákonnou manipulaci, při celkovém hodnocení důkazů je však nelze pominout.

145. Soud tedy konstatuje, že provedeným dokazováním nebyla prokázána tvrzení ohledně manipulace s volební schránkou ani konkrétní zásah do odevzdaných hlasovacích lístků. Soud tedy v této souvislosti nezjistil žádnou nezákonnost. Nebyl tak naplněn již první krok algoritmu posuzování volebního návrhu, což by v zásadě bylo důvodem pro zamítnutí návrhu. Tato jednoduchá kauzalita však v nyní projednávaném případě podle názoru soudu nemohla být použita.

146. Jak již soud připomněl výše, důkazy předložené navrhovateli k prokázání jejich tvrzení ohledně údajné manipulace s volební dokumentací, bylo třeba provést při jednání. Soud přitom nemohl dopředu vědět, jak toto dokazování dopadne, tedy zda se indicie uváděné v návrhu ukáží jako pravdivé, či nikoli. Soud je pak přesvědčen, že i pokud by se u jednání prokázalo, že volební komise nevykonávala svou činnost v souladu se zákonem (řádně by nesplnila svou povinnost zabezpečit volební schránku a volební dokumentaci), musel by (a to zejména kvůli zpřísnění volebních zákonů po novele provedené zákonem č. 322/2016 Sb.) dále posuzovat, zda nezákonný postup skutečně a hrubým způsobem ovlivnil výsledek voleb. Do volebního procesu lze totiž v souladu se shora citovanou judikaturou zasáhnout jen tehdy, dospěje-li soud k závěru, že bez zjištěné nezákonnosti by s největší mírou pravděpodobnosti volby dopadly odlišně. Jinými slovy, „prosté“ zjištění nezákonnosti by ještě k vyhovění návrhu nepostačovalo. Shodný závěr vyplývá např. z usnesení Krajského soudu v Ostravě-pobočky v Olomouci ze dne 18. 10. 2022, č. j. 58 A 4/2022-30, který je taktéž založen na předpokladu, že k vyhovění návrhu nepostačuje pouhé prokázání nedostatečného zajištění volební urny bez konsekventního tvrzení ohledně toho, že by byl výsledek voleb při řádném zapečetění urny a zabezpečení volební místnosti jiný, tj. že došlo „k hrubému ovlivnění výsledku voleb“ tvrzenou volební vadou (obdobně též usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 11. 2018, č. j. 52 A 7/2018-87).

147. Soud tak musel být s ohledem na nepředvídatelnost výsledku dokazování u jednání připraven posoudit si i navazující otázku skutečného hrubého ovlivnění výsledku v důsledku případné nezákonnosti. S ohledem na velmi krátké lhůty, které zákon stanoví pro rozhodování volebního soudu, si soud byl současně vědom, že k provedení dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí bude mít v zásadě jednu šanci – odročení či další jednání věci by z časových důvodů nebylo možné. Byť jsou lhůty pro rozhodování soudu pořádkové (jak opakovaně zmiňovali navrhovatelé), je jeho úkolem věc procesně připravit tak, aby je při maximálním možném úsilí dodržel, a to i s ohledem na důležitost rychlého rozhodování v této citlivé agendě – nejistota ohledně zákonnosti volebního výsledku vyvolaná podáním volebního návrhu nesmí přetrvávat po delší dobu. Nadto, jak vyplývá ze shora citovaného nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 35/19, provádění dalších důkazů ve volebních věcech je možné jen tehdy, není-li tím ohrožena lhůta pro rozhodnutí soudu.

148. Hrubé ovlivnění výsledku hlasování v důsledku prokázané nezákonnosti při nakládání s volební dokumentací přitom mohl soud zjistit porovnáním předložené volební dokumentace s 95 čestnými prohlášeními. Ostatně judikatura již dříve dovodila, že prohlášení voličů ohledně nesouladu volebního výsledku s jejich skutečnou volbou mohou představovat zvlášť závažnou

indicii aktivující povinnost soudu zabývat se obsahem volební dokumentace (nález Ústavního soudu ze dne 11. 12. 2024, sp. zn. I. ÚS 2931/24, body 20 a násl.).

149. Soud vycházel z předpokladu, že prokáže-li se dokazováním při jednání nezákonná manipulace s volební dokumentací, mohl by být důkazem o hrubém vlivu takové nezákonnosti na výsledek hlasování nesoulad předložené volební dokumentace s údaji uvedenými v čestných prohlášeních (přičemž za stěžejní by soud považoval rozsah takového nesouladu).

150. Za účelem prvotního prověření tohoto předpokladu proto soud přezkoumal předloženou volební dokumentaci.

151. K tomu soud připomíná, že soud podáním volebního návrhu nedostává neomezený prostor pro přezkum zákonnosti voleb. Ověřuje, zda se podezření, na něž navrhovatel poukazuje, potvrdí a zda může ovlivnit výsledek voleb. Pokud se podezření nepotvrdí, sám nemůže vyhledávat další možné vady volebního procesu, popřípadě bez dalšího přistupovat k přepočtu hlasovacích lístků a volební dokumentace (usnesení NSS ze dne 10. 7. 2024, č. j. Vol 17/2024-59, č. 4635/2024 Sb. NSS, body 43-45, či usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2024, č. j. 37 A 65/2024-8).

152. Dne 23. 10. 2026 soud přepočetl hlasy odevzdané ve volbách do Zastupitelstva Vysoká u Příbramě. Počet hlasů zjištěný soudem pro jednotlivé kandidáty se shodoval s oficiálními výsledky voleb do Zastupitelstva obce Vysoká u Příbramě.[1]

153. S ohledem na návrhovou argumentaci však v projednávaném případě pouhé ověření souladu volební dokumentace se zveřejněnými výsledky nepostačovalo. Jeho podstatou je totiž tvrzení, že obsah předložené volební dokumentace neodpovídá tomu, jak bylo skutečně hlasováno, tedy že s volební dokumentací muselo být manipulováno a volební lístky jsou kompromitovány. V rámci, který mu byl vymezen návrhovými tvrzeními (aniž by sám vyhledával další možné vady volebního procesu), a za účelem posouzení možného hrubého ovlivnění výsledku voleb v důsledku případě následně prokázané nezákonnosti při manipulaci s volební dokumentací, proto soud dále ověřoval soulad odevzdaných volebních lístků se způsoby volby uvedenými v čestných prohlášeních.

154. Soud za tím účelem nejprve ověřil, že tabulka předložená navrhovateli zachycuje způsob úpravy hlasovacích lístků v souladu s čestnými prohlášeními. Poté samostatně zaznamenal úpravy odevzdaných hlasovacích lístků obsažených ve volební dokumentaci (tj. nesčítal pouze hlasy, nýbrž zaznamenával pro každý hlas samostatně jejich kombinaci) a oba soubory údajů porovnal.

155. Z čestného prohlášení, které podepsali a v rámci svědecké výpovědi potvrdili Petr Mrkáček, Petra Schullerová, Martin Šiška, Petra Šišková, Ivana Lásková a Karel Kolář vyplývá, že těchto 6 voličů mělo shodně odevzdat hlasovací lístek bez hlasů pro odpůrce 2) a s hlasy pro první tři kandidáty navrhovatele a) a pro první dva kandidáty navrhovatele b). Soud dále pro přehlednost zapisuje kombinace hlasů na čestných prohlášeních a hlasovacích lístkách záznamy dle pořadí volebních stran a kandidátů, tedy v daném případě 00000-11100-11000. Z kontroly hlasovacích lístků, jak ji provedl soud, vyplývá, že taková kombinace hlasů se (i s přihlédnutím k případnému užití „velkých křížků“ pro celou kandidátní listinou v kombinaci s „malými křížky“ pro kandidáty další strany dle § 34 odst. 3 zákona o volbách) v odevzdaných lístcích objevuje pouze jednou. Další 3 voliči (Eva Drozdová a Marie Duchoňová), které soud s ohledem na věk či zdravotní stav nepředvolával, resp. je nevyslýchal k otázce čestného prohlášení (Ladislav Drozda, člen volební komise) předložili shodná čestná prohlášení. Chybí tedy 8 těchto hlasovacích lístků (dále jen „lístky A“).

[1] Jedinou výjimku představuje Petr Černička, kandidát odpůrce 2), u kterého soud napočítal o jeden hlas navíc. Tuto skutečnost ovšem soud považuje za bezvýznamnou odchylku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová

156. Stejným způsobem soud ověřil, že v dokumentaci zcela chybí i hlasovací lístky odpovídající čestnému prohlášení a výslechu Vojtěcha Sedláčka (00000-00100-10111), Ivy Pospíšilové (00000-10011-00101), Dagmar Vlasové (00000-11011-00001), Petra Šedivého (00000-00110-10011) a Marie Němcové (00000-01011-10001), tj. 5 hlasovacích lístků (dále jen „lístky B“).

157. Dále soud nedohledal volební lístky označené „zvláštním způsobem“, který popsali svědci Jaroslav Láska (slabší křížek u tohoto kandidáta v kombinaci 0000-11000-11100 soud nedohledal, ačkoliv lístky s touto kombinací ve volební dokumentaci jsou celkem čtyři, popř. pět při zohlednění lístku s velkým křížkem pro HARMONII PRO VYSOKOU) a František Sadílek (propíchnutý lístek soud nedohledal a ani kombinace 00000-11000-11001 se v dokumentaci vůbec nevyskytuje). Chybí tedy 2 další lístky (dále jen „lístky C“).

158. Vycházeje z těchto údajů provedl soud kontrafaktuální úvahu, zda by při tvrzené výměně uvedených chybějících lístků za hlasovací lístky všemi pěti hlasy podporující odpůrce 2) došlo k hrubému ovlivnění výsledku voleb.

Hypotetická změna počtu hlasů			
	NAŠE VYSOKÁ odpůrce 2)	**SOUZVUK VYSOKÁ** navrhovatel b)	**HARMONIE PRO VYSOKOU** navrhovatel a)
lístky A	-40	+24	+16
lístky B	-25	+13	+12
lístky C	-10	+4	+6
CELKEM	**-75**	**+34**	**+41**

159. Mandáty by byly při takové změněně počtu hlasů určeny postupem podle § 45 odst. 2 a 1 věty poslední zákona o obecních volbách takto:

Hypotetický výsledek			
Dělitel	**NAŠE VYSOKÁ** odpůrce 2)	**SOUZVUK VYSOKÁ** navrhovatel b)	**HARMONIE PRO VYSOKOU** navrhovatel a)
1	927-75= **852,00**	137+34= **178,00**	134+41= **168,00**
2	426,00	89,00	84,00
3	284,00	59,33	56,00
4	213,00	44,50	42,00
5	170,40	35,60	33,60

160. Je tedy zřejmé, že při zohlednění jen těch hlasovacích lístků, resp. kombinací hlasů, které byly předmětem svědeckých výpovědí nebo s nimi souvisely, mohlo dojít ke změně v rozložení mandátů. Tímto způsobem bylo zjištěno 15 chybějících hlasovacích lístků.

161. Soud dále provedl analýzu zjištěných kombinací hlasů na hlasovacích lístcích ve volební dokumentaci a pokusil se je přiřadit ke kombinacím uvedených v dalších čestných prohlášeních (nad rámec patnácti shora uvedených, ke kterým nebylo možno přiřadit žádný odevzdaný volební lístek předložený soudu jako součást volební dokumentace). Jestliže ve volební dokumentaci zjistil více volebních lístků shodných kombinací hlasů, přiřadil je přednostně k čestným prohlášením týkajícím se sobotního hlasování. Přihlížel při tom k případnému užití „velkých křížků“ pro celou

kandidátní listinou v kombinaci s „malými křížky“ pro kandidáty další strany dle § 34 odst. 3 zákona o volbách. Jestliže z čestného prohlášení nevyplývalo využití všech pěti hlasů pro navrhovatele a) a b), hledal příslušnou kombinaci hlasů i mezi hlasovacími lístky, které podporovaly též odpůrce 2). Jinými slovy, soud se pokusil vyhledat jakýkoliv hlasovací lístek, který by odpovídal jakékoliv variantě tvrzení navrhovatelů z čestných prohlášení. Přesto se mu nepodařilo dohledat tvrzené hlasovací kombinace u 48 osob, přičemž toto číslo zahrnuje i shora popsaných 15 lístků, ke kterým byly provedeny svědecké výpovědi (z toho 43 lístků, které= byly odevzdány dle tvrzení v čestných prohlášeních v pátek a 5 lístků v sobotu; ty dále též „lístky S“). Soud namísto jmen osob, které podepsaly čestné prohlášení, uvádí pouze pořadové číslo, aby ochránil tajnost jejich volebního práva (to neplatí pro osoby, které jako svědci o výkonu tohoto práva se svým vlastním souhlasem vypovídaly u soudu). Kompletní tabulka včetně uvedení jmen je součástí spisu, do kterého jsou oprávněni nahlížet v zásadě jen účastníci. Ti se ostatně s obsahem čestných prohlášení mohli seznámit již dříve při nahlížení do spisu:

	Volební strana	**SOUZVUK VYSOKÁ** navrhovatel b)					**HARMONIE PRO VYSOKOU** navrhovatel a)					Den hlasování		Výsledek analýzy	
	kandidát č.	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	pátek	sobota	nalezeno	chybí
	1	1	1	1	1	1							1	ANO	
	2	1	1	1	1	1							1	ANO	
	3	1	1	1	1	1						1		JEN 2/4	2
	4	1	1	1	1	1						1			
	5	1	1	1	1	1						1			
	6	1	1	1	1	1						1			
	7	1	1	1	1		1					1		NE	1
	8	1	1	1	1						1	1		NE	1
S	9	1	1	1		1				1			1	NE	1
	10	1	1	1		1						1		ANO	
	11	1	1	1					1				1	ANO	
A	Mrkáček Petr	1	1	1			1	1				1		JEN 1/9	8
A	Schullerová Petra	1	1	1			1	1				1			
A	Šiška Martin	1	1	1			1	1				1			
A	Šišková Petra	1	1	1			1	1				1			
A	Lásková Ivana	1	1	1			1	1				1			
A	Drozda Ladislav	1	1	1			1	1				1			
A	Drozdová Eva	1	1	1			1	1				1			
A	Kolář Karel	1	1	1			1	1				1			
A	Duchoňová Marie	1	1	1			1	1				1			
	21	1	1	1			1				1	1		NE	1
	22	1	1	1						1		1		ANO	
	23	1	1		1		1	1					1	ANO	
B	Vlasová Dagmar	1	1		1	1					1	1		NE	1
	25	1	1		1		1	1					1	ANO	
	26	1	1		1		1	1					1	ANO	
	27	1	1		1		1	1					1	ANO	
	28	1	1		1		1	1				1		NE	1
	29	1	1		1		1				1	1		NE	1

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová

	30	1	1		1		1				1		1	ANO	
S	31	1	1		1		1				1		1	NE	1
	32	1	1		1				1		1	1		ANO	
	33	1	1		1					1	1		1	JEN 1/2	1
	34	1	1		1					1	1		1		
	35	1	1				1	1	1				1	ANO	
	36	1	1				1	1	1				1	ANO	
	37	1	1				1	1	1				1	ANO	
	38	1	1				1	1	1				1	ANO	
	39	1	1				1	1	1				1	ANO	
	40	1	1				1	1	1			1		NE	1
	41	1	1				1	1	1			1		NE	1
C	Láska Jaroslav	1	1				1	1	1			1		NE	1
	43	1	1				1	1		1		1		NE	1
	44	1	1				1	1		1		1		NE	1
S	45	1	1				1	1			1		1	NE	1
S	46	1	1				1	1			1		1	NE	1
	47	1	1				1	1			1	1		NE	1
C	Sadílek František	1	1				1	1			1	1		NE	1
	49	1	1				1	1			1	1		NE	1
	50	1		1			1	1			1	1		ANO	
	51	1		1	1		1				1		1	ANO	
	52	1		1	1		1				1	1		NE	1
	53	1		1	1			1			1	1		NE	1
	54	1		1	1			1			1	1		NE	1
	55	1		1	1			1			1	1		NE	1
	56	1		1	1					1	1	1		ANO	
	57	1		1			1	1			1	1		NE	1
	58	1		1			1				1	1		NE	1
	59	1		1			1				1	1		NE	1
	60	1			1	1	1	1					1	ANO	
B	Ivana Pospíšilová	1			1	1			1		1	1		NE	1
	62	1			1	1			1			1		NE	1
	63	1			1		1	1			1	1		NE	1
	64	1			1		1	1				1		ANO	
	65	1			1		1		1		1		1	ANO	
	66	1			1		1		1				1	ANO	
	67	1			1		1		1			1		ANO	
	68	1			1		1		1			1		ANO	
	69	1			1		1		1			1		ANO	
	70	1			1		1				1		1	ANO	
	71	1			1		1				1		1	ANO	
	72	1				1	1	1			1		1	ANO	
	73	1				1			1	1	1		1	ANO	

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová

	74	1							1	1	1		1	ANO	
B	Němcová Marie		1		1	1	1				1	1		NE	1
	76			1	1	1				1	1	1		NE	1
	77			1	1	1					1	1		NE	1
B	Šedivý Petr			1	1		1			1	1	1		NE	1
	79			1	1						1	1		ANO	
	80			1			1	1		1	1		1	ANO	
	81			1			1	1		1	1		1	ANO	
B	Sedláček Vojtěch			1			1		1	1	1	1		NE	1
	83				1					1	1		1	ANO	
	84				1					1	1	1		ANO	
	85				1						1	1		NE	1
	86						1	1	1	1	1		1	ANO	
	87						1	1	1	1	1	1		JEN 2/5	3
	88						1	1	1	1	1	1			
	89						1	1	1	1	1	1			
	90						1	1	1	1	1	1			
	91						1	1	1	1	1	1			
	92								1			1		ANO	
	93								1			1		ANO	
	94								1			1		ANO	
	95								1			1		ANO	
CELKEM chybí															**48**

162. Soud tedy shrnuje, že při přezkumu volební dokumentace, který činil primárně za účelem posouzení otázky, zda by případná prokázaná manipulace mohla hrubě ovlivnit výsledky voleb, zjistil značný nesoulad mezi předloženými odevzdanými hlasovacími lístky a čestnými prohlášení.

163. Jak však již soud uzavřel výše, dokazováním provedeným při jednání se návrhová tvrzení týkající se nezákonné činnosti volební komise a manipulace s volební schránkou neprokázala.

164. Důkazní situace tedy byla v daný moment taková, že nezákonnost zjištěna nebyla, a nebylo proto nutno zkoumat ani otázku hrubého ovlivnění výsledku. Současně však v tomto okamžiku již byla v povědomí soudu shora popsaná skutková zjištění týkající se nesouladu odevzdaných volebních lístků s čestnými prohlášeními, přičemž šlo o nesoulad zásadní. Vyvratitelná domněnka správnosti výsledku voleb byla podle názoru soudu významně otřesena. Považoval proto za nepřípustné, aby daná zjištění před účastníky řízení zatajoval a při jednání jim je nesdělil.

165. Soud proto při jednání účastníky po provedeném dokazování seznámil se svým názorem, že tvrzení ohledně manipulace prokázána nebyla. Zeptal se pak navrhovatelů, zda i za této situace trvají na výslechu předvolaných svědků (voličů, kteří podepsali čestná prohlášení). Soud vysvětlil, že tyto konkrétní voliče předvolal právě proto, že ve volební dokumentaci nenalezl volební lístky, které by odpovídaly jejich tvrzením. Upozornil také navrhovatele, že v případě, že budou trvat na provedení výslechů, budou svědci vypovídat pod přísahou a budou muset vypovídat pravdu, rozhodnou-li se dobrovolně vypovídat o otázkách výkonu svého volebního práva, které je jinak přísně tajné. A že pokud tak neučiní, vystavují se riziku trestního stíhání. Navrhovatelé i za této situace na provedení výslechů trvali a s ohledem na sdělená zjištění soudu ohledně chybějících lístků naopak ještě navrhli provedení výslechů *všech osob, které čestné prohlášení podepsaly*. Následně

soud tedy provedl výslechy těchto svědků – všichni souhlasili s tím, že se jich soud může tázat na to, jak vykonali své volební právo, přičemž byli poučeni o následcích křivé svědecké výpovědi. Všichni svědci vypověděli ohledně výkonu svého volebního práva shodně, jako uvedli v čestných prohlášeních.

166. Soud tak byl po provedeném dokazování jako celku postaven před zásadní dilema. Na jedné straně neměl za prokázaná tvrzení ohledně manipulace s volební schránkou a žádný z důkazů při jednání nenasvědčoval ani jinému než v návrhu tvrzenému způsobu manipulace (to však neznamená, že případná manipulace byla *vyloučena*; volební soud zde však není od toho, aby dopodrobna a nad rámec návrhových bodů aktivně vyšetřoval veškeré okolnosti a podrobnosti týkající se nakládání s volební schránkou a nahrazoval tak případnou činnost orgánů činných v trestním řízení). Na straně druhé zde byl zjištěný zásadní rozpor mezi čestnými prohlášeními a volební dokumentací, potvrzený též svědeckou výpovědí relevantního (z pohledu možného hrubého ovlivnění výsledku) množství voličů.

167. Soud si je vědom, jakou povahu přisuzuje volební soudnictví čestným prohlášením voličů o způsobu volby. Ta sama o sobě totiž zpravidla nejsou konkrétním důkazem o neplatnosti hlasování. Usnesení NSS č. j. Vol 18/2014-46 a navazující usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/14 ukazují, že rozpor mezi prohlášeními voličů a zveřejněným výsledkem může odůvodnit kontrolu volební dokumentace (jsou *indicií*). Ani nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2931/24, zdůrazňující povinnost prověřit věrohodná prohlášení, neztotožňuje podnět k dokazování s jeho konečným výsledkem, tedy se závěrem, že volební dokumentace neodpovídá skutečně projevené vůli voličů.

168. Z těchto rozhodnutí však neplyne ani opačné pravidlo, podle něhož by volební dokumentace vždy měla přednost před čestnými prohlášeními, která nadto následně byla (v části relevantní pro závěr o hrubém ovlivnění voleb) potvrzena svědeckými výpověďmi. Tajnost hlasování samozřejmě ztěžuje ověřování povolebních tvrzení, ale není důvodem k jejich vyloučení z procesu dokazování.

169. Soud nepominul ani možnost účelového postupu. Voliči spříznění s neúspěšnými kandidáty mohli v prohlášeních uvést jinou úpravu lístku, než jakou skutečně použili, a tím vytvořit zdánlivý rozpor s dokumentací. Takové riziko je zvlášť závažné v malé obci, kde by povolební tvrzení mohla fakticky sloužit k vynucení nového hlasování. Ani toto riziko však nelze bez dalšího zaměnit za zjištění, že konkrétní voliči vypovídali nepravdivě. Okolnost, že nemohli vědět, zda stejným způsobem nehlasoval někdo jiný, sice oslabuje představu jistého úspěchu takového postupu, sama o sobě však pravdivost jejich prohlášení nedokazuje.

170. Nynější případ je však zcela specifický v několika ohledech: množství předložených čestných prohlášení v poměru k počtu voličů, rozsah zjištěného nesouladu ve vztahu k počtu odevzdaných lístků i ve vztahu k počtu čestných prohlášení a konečně potvrzení čestných prohlášení svědeckou výpovědí voličů. Soud si nedokáže představit takovou koordinaci mezi voliči opozice, kteří by nejprve volili určitým způsobem, aby následně uvedli v čestných prohlášeních odlišný způsob, přičemž právě s ohledem na tajnost volby si nemohli být jisti tím, zda se přeci jen mezi odevzdanými lístky nenachází některý, který odpovídá způsobu hlasování, který uvedli ve svém čestném prohlášení, a který byl odevzdán některým z voličů, jenž čestné prohlášení nepodepsal. Takový způsob podpory kandidujících subjektů, kterým voliči skutečně chtěli dát svůj hlas, považuje soud za značně riskantní.

171. Soud současně nenalezl žádný důvod, pro který by měl svědecké výpovědi voličů hodnotit jako nevěrohodné. Vyslechnutí voliči vypovídali spontánně a v zásadě sebevědomě. Jejich příbuzenské či jiné vztahy k navrhovatelům a) a b) nebyly samy o sobě důvodem k odmítnutí jejich výpovědí; naopak mohly přirozeně vysvětlovat jejich volební preferenci. Soud neshledává rozumný důvod, pro který by tito voliči (přičemž jejich množství bylo značné) ve volbách skutečně volili někoho

jiného [kandidáty odpůrce 2)] a následně se značně nejistým postupem (prostřednictvím čestných prohlášení) domáhali uznání svého hlasu pro osoby jiné. Žádný z vyslechnutých svědků přitom neuvedl, že by byl k podpisu čestného prohlášení donucen či k němu jinak manipulován, či že by toto prohlášení nevyjadřovalo jeho pravou vůli.

172. Soud si je vědom toho, že 5 nedohledaných lístků odevzdaných údajně v sobotu (lístky S) odporuje teorii navrhovatelů o záměně volebních lístků v průběhu volební noci. Je nicméně nutno připustit jistou míru nesprávnosti vyplňování čestných prohlášení (stran způsobu hlasování, případně dne, kdy volba proběhla). Nadto, jak soud již uvedl výše, jeho úkolem v tomto řízení není zjišťovat *jak* a *kdy* došlo k tomu, že volební lístky, které jsou součástí volební dokumentace, neodpovídají čestným prohlášením, tedy jaký byl skutečný skutkový děj. Navíc, jde oproti počtu chybějících lístků z pátečního hlasování o zcela zanedbatelný nesoulad.

173. Proti těmto zjištěním stojí především skutečnost, že nebyla prokázána konkrétní manipulace se schránkou a že dokumentace souhlasila se zápisem o výsledku voleb. Ani jedna okolnost však sama o sobě nevyvrací zjištění o chybějících lístcích. Shoda přepočtu se zápisem potvrzuje správnost sečtení předloženého souboru, nikoli nutně jeho úplnost a neporušenost od okamžiku odevzdání hlasů. Předmětem rozhodování však nebylo určení způsobu, jakým došlo k tomu, že volební lístky v předložené volební dokumentaci chybí, případného pachatele či jeho trestní odpovědnosti, nýbrž zákonnost hlasování a věrnost zachycení odevzdaných hlasů ve volebním výsledku. Pokud soud uznal za prokázané odevzdání lístků, které v dokumentaci chyběly, nemohl se tohoto skutkového závěru zbavit pouhým odkazem na domněnku správnosti výsledků.

174. Soud při zvažování zjištěných skutečností, jak již avizoval shora, přihlédl též ke zjištěným nesrovnalostem týkajícím se nakládání s volební dokumentací (viz jejich podrobnější popis v bodech 141 až 143 shora). Nebylo zcela objasněno, jakým konkrétním způsobem byla zapečetěna volební schránka, a zda byl tedy takový způsob z hlediska jejího zabezpečení dostatečný. Stejně tak existují pochyby ohledně toho, jak bylo skutečně naloženo se zbývajícími úředními obálkami a rezervními volebními lístky.

175. Při celkovém závěrečném hodnocení těchto zjištění soud vycházel ze dvou současně platných požadavků. Musí chránit skutečnou vůli voličů a účinně přezkoumat konkrétní podezření, že výsledek neodpovídá odevzdaným hlasům. Zároveň musí zachovat zdrženlivost a nesmí vyslovit neplatnost hlasování jen na základě neprokázaných pochybností. Soud dal v tomto konkrétním případě přednost ochraně skutečně odevzdaných hlasů. Za určující považoval spojení věrohodnosti výpovědí, konkrétního nesouladu s dokumentací a rozsahu tohoto nesouladu ve vztahu k velikosti volebního okrsku a počtu skutečně hlasujících voličů ve spojení s dílčími nejasnostmi týkajícími se zabezpečení volební dokumentace. Neupřednostnil tedy automaticky povolební prohlášení před volební dokumentací. Rozhodnutí soudu je výsledkem jejich společného hodnocení.

176. Za důkazní situace popsané podrobně shora proto soud dospěl s ohledem na vše shora uvedené k závěru, že je třeba hlasování prohlásit za neplatné.

177. Soud pečlivě zvažoval následky tohoto rozhodnutí, neboť si je vědom toho, že jde o významný zásah do politické soutěže v obci. Opakuje, že důvodem jeho rozhodnutí není zjištění tom, *zda* a *jak* bylo zasaženo do volební dokumentace, tím méně pak *kdo* a *proč* se ho dopustil. To může být případně předmětem šetření orgánů činných v trestním řízení, je však nutno počítat i s tou možností, že to nebude napevno postaveno nikdy. Zásadní nicméně bylo předložení takového počtu čestných prohlášení (ověřeného výslechem vybraných svědků-voličů), který vrhl významný stín pochybností o tom, že zjištěné výsledky odpovídají skutečně projevené vůli voličů v obci. K těmto pochybnostem, podpořeným dílčími drobnými nedostatky v postupu volební komise, soud nemohl zůstat slepý a dospěl k závěru, že jedinou cestou, jak ochránit legitimitu volebního

procesu, je hlasování zopakovat. Výrokem II tohoto usnesení proto hlasování prohlásil za neplatné.

178. Současně zdůrazňuje, že **těžiště výkonu volebního práva musí zůstat ve volebních místnostech**. Soudní rozhodnutí neznamená, že by se soudní přezkum voleb měl napříště stát druhým volebním kolem, při kterém budou volební strany soutěžit o počet čestných prohlášení a svědků, které si dokáží obstarat. Nynější rozhodnutí je zcela výjimečné s ohledem na velikost obce a počet zvolených zastupitelů, který ještě umožňoval detailní přepočet hlasů včetně jejich jednotlivých kombinací. Jen extrémní rozpor zjištěného výsledky s v rámci obce relativně vysokým počtem voličů ochotných čestně prohlásit, ba dokonce odsvědčit, soud přivedl k tomu, že rozhodl tak, jak rozhodl.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

179. Soud neshledal návrhy důvodné v části, v níž se navrhovatelé domáhali vyslovení neplatnosti voleb. Návrh na neplatnost hlasování je však důvodný. Podle § 54 odst. 1 písm. a) zákona o volbách proto nedošlo ke zvolení zastupitelstva. Podle § 54 odst. 2 zákona o volbách vyhlásí ministr vnitra opakované hlasování do 30 dnů poté, kdy mu bylo oznámeno usnesení soudu. Kromě účastníků řízení tak bude soud doručovat rozhodnutí ve věci zvlášť i ministrovi vnitra. Závěrem soud dodává, že opakované volby se konají pouze v jednom dni (§ 3 odst. 2 zákona o volbách).

180. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž v řízení o neplatnosti voleb, neplatnosti hlasování nebo neplatnosti volby kandidáta nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu bez ohledu na okamžik jeho doručení účastníkům řízení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 9. listopadu 2026

Lenka Bursíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová